Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul X Seria II-a Nr. 1729 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 17 noiembrie 1954

IN NUMĂRUL DE AZI:

Să îndrumăm tineretul spre ramurile productive ale economiei naționale

IN ÎNTREAGA ȚARĂ oamenii muncii lucrează cu elan făcînd ca pe întinsul patriei să crească noi fabrici și uzine, să înflorească agricultura, să se producă tot mai multe bunuri de larg consum.

Țara noastră a făcut pași mari pe calea industrializării socialiste. În fiecare an întreprinderile noastre sînt dotate cu noi instalații, mașini și aparate dintre cele mai perfecționate. Agricultura la rîndul ei este înzestrată cu o tehnică tot mai perfecționată, iar sectorul socialist din agricultură devine din zi în zi mai puternic.

La toate aceste realizări, un ajutor important au dat și dau și școlile medii tehnice și profesionale. Ele au pregătit muncitori și tehnicieni care au contribuit și contribuie la realizarea sarcinilor mărețe ce stau în fața poporului nostru muncitor.

Analizîndu-se în mod temeinic activitatea școlilor medii tehnice și profesionale, s-a constatat că rețeaua și profilul acestora n-au fost planificate și stabilite totdeauna în strictă concordanță cu cerințele economiei naționale. Așa, de pildă, în școlile medii tehnice financiare, de comerț, cooperație și de statistică și în școlile profesionale de comerț au fost cuprinși aproape o treime din elevii școlilor medii tehnice, ceea ce reprezintă un număr mai mare decît necesarul de cadre al respectivelor ramuri de producție. Pe de altă parte, pregătirea elevilor din aceste școli, fiind insuficient legată de practică, și fără un profil precizat, a făcut ca absolvenții repartizați în cîmpul muncii să nu dea totdeauna rezultatele așteptate.

Față de sarcinile mari puse în fața economiei noastre naționale de către plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953 și de către Proiectul de Directive ale Congresului al II-lea al P.M.R., este necesar ca într-un timp foarte scurt numărul muncitorilor din sectoarele direct productive să crească în mod simțitor. În întreaga țară există un mare număr de tineri dornici să contribuie la construcția socialismului printr-o muncă direct productivă. De aceea o restrîngere a activității școlilor din domeniul financiar, al comerțului interior, este pe cît de necesară, pe atît de binevenită.

Trebuie ținut seama și de faptul că aparatul de stat poate face față sarcinilor mereu crescînde cu o creștere relativ mică a numărului de funcționari, printr-o calificare mai temeinică a personalului administrativ, printr-o mai bună organizare a muncii.

Tineretul nostru trebuie îndrumat nu spre munca de birou, ci în spre industrie, spre agricultură. Aici fiecăruia i se oferă largi posibilități de dezvoltare pentru inițiativele și aptitudinile ce le are.

Este o cinste pentru orice tînăr să intre în rîndurile glorioasei clase muncitoare. In patria noastră muncitorii sînt prețuiți, ajutați să-și ridice continuu calificarea, iar experiența lor înaintată este popularizată în fabrici și uzine, în facultăți și institute de cercetări științifice. Nu este colț în țară unde să nu se știe despre strungarul Constantin Vasilache, Erou al Muncii Socialiste, care stăpînind practic și teoretic legile așchierii metalelor, și mînuirea sigură a strungului și a sculelor, a ajuns să obțină o depășire medie de peste 20 de ori a sarcinilor de plan. Tot atît de cunoscute și respectate sînt numele minerului Haidu Iuliu, Vasile Voichiță, șef de brigadă de tractoriști, Eroi ai Muncii Socialiste, numele tînărului miner Mihai Ștefan și al altor sute și mii de muncitori fruntași, inovatori și raționalizatori, care luptă cu avînt pentru a da țării o frumusețe și un belșug nemaicunoscut pînă în zilele noastre

Fiecărui tînăr din producție îi sînt deschise toate drumurile către cele mai înalte trepte ale științei și tehnicii, către mult prețuitul titlu de Erou al Muncii Socialiste.

Fiecare tînăr care pășește pentru prima dată pragul unei uzine, fabrici sau a unui S.M.T., printr-o muncă susținută, va putea ajunge fruntaș în muncă, înconjurat de dragostea și stima celor din jur. Munca în producție oferă în același timp bune condiții de învățătură. Paralel cu activitatea practică, tineretul nostru din unitățile productive ale economiei naționale dispune de cele mai largi posibilități pentru a-și desăvîrși calificarea urmînd cursurile unei școli serale, sau prin corespondență.

În patria noastră munca este o chestiune de onoare, de eroism. Eliberat din lanțurile robiei capitaliste, poporul muncitor participă cu însuflețire la opera de construcție, la care și tineretul este chemat să aducă o contribuție însemnată. În ultimii ani, tineretul nostru a adus un aport prețios în industrie și agricultură, a participat cu entuziasm tineresc la realizarea unor construcții de interes național ca liniile ferate Bumbești-Livezeni, Salva-Vișeu, conductele de la Agnita-Botorca, Ceanul Mare-Cluj, fabrica de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej" din București și altele. Trecînd pe lîngă construcțiile la înfăptuirea cărora au participat, foștii brigadieri spun cu îndreptățită mîndrie: „Iată, aci se află și o părticică din munca mea, contribuția mea la construcția socialistă". Mulți dintre cei ce au lucrat pe aceste șantiere s-au încadrat și s-au calificat în producție.

În prezent, pătrunși de dorința fierbinte de a fi cît mai folositori patriei, numeroși tineri își exprimă hotărîrea de a se îndrepta spre sectoarele unde economia națională are cea mai mare nevoie de noi cadre, spre sectoarele productive ale agriculturii și industriei.

La Școala medie tehnică de cooperație din Focșani, un număr de 120 tineri și-au exprimat dorința de a-și însuși diferite meserii. In regiunea Cluj, peste 250 de tineri și-au exprimat hotărîrea de a lucra în construcții, la exploatările forestiere, în S.M.T.-uri și gospodării de stat. Numeroase scrisori sosite la redacție sînt pătrunse de aceeași nobilă năzuință patriotică. Un rol important în îndrumarea tinerilor spre ramurile productive ale economiei naționale îl au organizațiile U.T.M. In frunte cu membrii comitetului U.T.M., numeroși tineri și tinere de la Școala medie tehnică financiară din Oradea și de la alte școli au declarat că sînt hotărîți să intre în producție.

Cît se poate de grăitoare sînt cuvintele elevei Maria Prodănescu de la Școala medie tehnică de cooperație din Brăila, rostite într-o recentă adunare generală deschisă a organizației U. T. M.: „Eu am mai muncit la cîmp. Tata și mama sînt muncitori agricoli. Munca nu e o rușine, ci o chestiune de onoare. De aceea, sînt mîndră să vă spun că sînt hotărîtă să plec acolo unde este mare nevoie, în satul meu la gospodăria agricolă de stat și că voi deveni tractoristă. Indemn tovarășele mele să meargă pe același drum".

Este demnă de toată lauda atitudinea părinților care sprijină dorința de a munci a copiilor lor. În legătură cu aceasta este semnificativă scrisoarea tovarășei Dumitrescu Rozalia, gospodină din Slatina, în care se arată: „Consider că locul fiicei mele Aurelia, este în agricultură, în munca de combiner sau tractorist. Prin aceasta va putea da și ea un ajutor la dezvoltarea agriculturii".

Este însă cu totul greșită părerea unor elevi și părinți care consideră că a deveni muncitor după 7 ani de școală elementară, ar fi un lucru mai puțin important, „minor" ori chiar „degradant".

Educația tineretului în spiritul dragostei față de muncă, față de meseriile din ramurile productive ale economiei naționale, constituie o îndatorire permanentă a organizațiilor U.T.M. Ele trebuie să aibă grijă ca încă din școlile elementare să educe la copii dragostea față de muncă, respectul pentru cei ce muncesc. Este deosebit de necesar ca elevii să vadă încă din școală legătura dintre învățătură și producție, ca între școlari și muncitori să se asigure o strînsă și permanentă sudură.

In permanență, cadrele didactice, sprijinite activ de organizațiile U.T.M., sînt chemate să dezvolte la elevi calitățile necesare unei munci cît mai folositoare patriei, să stea de vorbă cu fiecare tînăr în parte și — ținînd seama de înclinațiile lui — să-l îndrume în spre acea profesie în care el va putea da mai mult, care este mai necesară.

La intrarea în producție a noilor muncitori, organizațiile U.T.M. din întreprinderi, S.M.T.-uri, de pe șantiere, vor trebui să dea o mare atenție primirii acestora. Utemiștii și toți tinerii să-i întîmpine pe noii veniți ca pe niște vechi prieteni și să le vorbească despre munca lor, despre fabrică, șantier sau atelier, să le facă cunoștință cu realizările lor, cu fruntașii în producție.

Să facem deci totul pentru ca la noile lor locuri de muncă tinerii să se simtă bine, să-i antrenăm să participe cu avînt la lupta eroică a poporului nostru pentru construirea unei vieți mai îmbelșugate, mai fericite.

Tovarășul Suciu Ion, fruntaș în întrecerea socialistă, lucrează împreună cu utemistul Ion B. Ion responsabil de brigadă la secția montaj a atelierelor Automotoare Orașul Stalin. Prin recondiționarea unui carter superior de motor gantz 220, ei au realizat economii în valoare de 10 mil lei.

Foto: RADU COSTIN

Răspunsul guvernului R. P. R. la nota guvernului U. R. S. S. privitoare la convocarea unei Conferințe europene

Guvernul Republicii Populare Romîne confirmă primirea notei guvernului Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste referitor la convocarea în ziua de 29 noiembrie la Moscova sau Paris a unei Conferințe europene cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Guvernul Republicii Populare Romîne împărtășește punctul de vedere al guvernului sovietic asupra pericolului serios care se creează în Europa ca urmare a semnării acordurilor de la Londra și Paris cu privire la militarizarea Germaniei, crearea unor forțe armate ale Germaniei occidentale și atragerea Germaniei occidentale în grupările militare ale unor state, ca Uniunea vest-europeană, precum și Blocul Atlanticului de Nord.

Punerea în practică a acestor acorduri potrivnice intereselor păcii în întreaga lume, intereselor tuturor popoarelor Europei, inclusiv poporul german, va avea ca rezultat inevitabil înrăutățirea relațiilor între statele europene, intensificarea goanei înarmărilor și creșterea primejdiei unui nou război aducător de noi vărsări de sînge și distrugeri de valori materiale și culturale.

In cursul ultimelor 4 decenii, Romînia a suferit de două ori consecințele dezastruoase ale formării de blocuri agresive în Europa și a politicii de cotropire a militarismului german.

De aceea guvernul R.P.R. consideră problema apărării păcii și a asigurării securității colective în Europa ca o problemă de interes vital pentru poporul romîn, ca și pentru celelalte popoare ale Europei.

Guvernul R.P.R. este în totul de acord cu guvernul U.R.S.S., că pentru a preîntîmpina înrăutățirea situației în Europa și creșterea pericolului de război, trebuie luate toate măsurile necesare în vederea stabilirii unui sistem de securitate colectivă în Europa, sistem care să țină seama de interesele legitime ale tuturor statelor Europei, mari și mici, și la care să participe toate statele europene, indiferent de regimul lor social și de stat.

In consecință guvernul R.P.R. declară că este gata să participe la Conferința în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, a cărei convocare neîntîrziată este propusă în nota guvernului sovietic, la care să ia parte toate statele europene, care doresc aceasta, precum și Statele Unite ale Americii și consideră de dorit ca la această conferință, Republica Populară Chineză să-și trimită observatorul său.

Guvernul Republicii Populare Romîne este de acord ca sus-menționata Conferință să aibă loc la 29 noiembrie la Moscova sau Paris.

București, 15 noiembrie 1954.

COLECTOR UTEMIST FRUNTAȘ

PITEȘTI (De la corespondentul nostru). — Utemistul Preda Marin este agent colector în comuna Căteasca, raionul Topoloveni. Munca politică desfășurată de el în rîndul tineretului și țăranilor muncitori, faptul că el arată cu răbdare și în mod convingător importanța predării cotelor a făcut ca pînă în seara zilei de 10 noiembrie planul la grîu să fie îndeplinit în proporție de 102 la sută, la alte boabe în proporție de 103 la sută, la lapte de oaie în proporție de 104 la sută și la lînă cu 109 la sută.

Rezultate bune a obținut și la predarea altor produse. La lapte de vacă a realizat 90 la sută din plan, la carne 50 la sută, la floarea-soarelui 94 la sută, la porumb 93 la sută, iar la borceag 84 la sută.

De un real folos în munca lui i-au fost utemiștii Aldea Florea, Pandele I. Ion, Badea Marin, Nedelea Dumitru, Nițu Aurică, care după ce și-au achitat primii și în întregime cotele, au desfășurat o intensă muncă de lămurire în rîndurile tineretului și țăranilor muncitori.

Datorită faptului că în comunele raionului Topoloveni s-a intensificat în ultimul timp munca politică pentru lămurirea țărănimii muncitoare ca să-și predea cotele, mai sînt și alte comune fruntașe. Țăranii muncitori din comuna Dobrești și-au îndeplinit cu 100 la sută planul la grîu, fîn și carne.

La lînă ei au depășit planul cu 4 la sută, iar la lapte de oi cu 2 la sută. Realizări asemănătoare au obținut pînă la aceeași dată și țăranii muncitori din comuna Golești unde cu 100 la sută a fost realizat planul la grîu, porumb, ceapă, fîn și carne. Planul a fost depășit cu 25 la sută, la lapte de vacă și cu 1 la sută la lînă.

IN PRIMELE RINDURI LA PREDAREA COTELOR

În regiunea Suceava, cultura cartofului ocupă suprafețe întinse. Țăranii muncitori din multe raioane din această regiune, ca Rădăuți, Suceava, Cîmpulung, Vatra Dornei și Gura Humorului, unde cultura cartofului se practică de mulți ani, au cîștigat o bogată experiență în cultivarea cartofului. An de an, ei aplică metodele înaintate pe suprafețe tot mai mari. Plantînd în acest an cartofi în cuiburi așezate în pătrat, țăranul muncitor Chiril Ștefănescu din comuna Comănești, raionul Gura Humorului, a obținut 22.000 kg. cartofi la ha., iar țăranul muncitor Radu Grosaru din comuna Bălăceana, raionul Suceava, a obținut 23.000 kg. cartofi la hectar. În comunele Ilișești, Solca și Cacica, raionul Gura Humorului, Iacobești și Stroești din raionul Suceava, Boroaia, Găinești și Drăceni din raionul Fălticeni și multe altele, s-au obținut producții medii între 15-18.000 kg. cartofi la ha.

Imediat după terminarea recoltatului, țăranii muncitori din regiunea Suceava au început să transporte la bazele de recepție cotele de cartofi datorate statului. Comunele fruntașe din regiune în obținerea de recolte mari de cartofi sînt fruntașe și în îndeplinirea planului de colectare. Numai în ultimele 3 zile, țăranii muncitori din regiunea Suceava au predat la bazele de recepție peste 2500 tone de cartofi. Mari cantități au predat producătorii din raioanele Vatra Dornei, Suceava, Dorohoi și Botoșani. Pe întreaga regiune planul de colectare a cartofilor a fost îndeplinit, pînă acum, în proporție de peste 70 la sută.

„Vom munci neobosit pentru înflorirea patriei"

— Tineri din Galați despre viitoarea lor profesie —

Încă de la începutul anului, Niță Gheorghe și Buruiană Ionel, elevi de școală profesională comercială din Galați, umblau să stea în aceeași bancă. Ei se hotărîseră să fie prieteni, să fie silitori și să aibă o comportare bună față de tovarăși.

Băieții urmau să devină ospătari.

Dar iată că de cîte ori se întîlneau cu părinții, țărani muncitori din regiune, tinerii aflau despre noi construcții care au început să se ridice în satele lor. Mulți consăteni, mai ales tineri, se mîndreau față de băieții noștri, ca și față de întreg satul, cu profesii noi, de faimă: tractoriști, zidari, dulgheri, electricieni.

Pe de altă parte, la restaurantul unde mergeau să servească de cîteva ori pe săptămînă, cei doi prieteni n-au prea văzut să li se simtă nevoia.

De aceea, și ei, ca mai toți colegii lor, și-au dat seama curînd că o restrîngere a activității școlilor din domeniul comerțului interior este pe cît de necesară pe atît de binevenită.

Urmarea nu s-a lăsat așteptată. Acum cîteva zile, cei doi prieteni, nedespărțiți ca întotdeauna, s-au prezentat la directorul școlii cu o cerere semnată de amîndoi:

— Vrem să fim muncitori productivi. Dulgheri sau tîmplari în construcții, se poate?

Numeroși tineri procedează la fel.

În următorii doi ani numai întreprinderea 202 construcții — de pildă — are de ridicat în regiunea Galați numeroase case de locuit pentru oamenii muncii, are de construit în agricultură tot felul de clădiri. Cine nu-și dă seama ce lucru important e să fii dulgher sau tîmplar bun, instalator electric, zidar priceput?

Pe tînărul Vicol Dumitru de la aceeași școală a venit deunăzi să-l viziteze tatăl său, muncitor ceferist care lucrează la cabina 1, în Valea Prutului, nu departe de Galați. E adevărat, mai sînt încă părinți care socotesc „înjositor" pentru un tînăr care a făcut 7-8 ani de școală să intre în producție ca muncitor. Un om al muncii, harnic, niciodată însă nu va gîndi așa. Tovarășul Mihalache Vicol a spus:

— Eu sînt muncitor de mic copil și îmi place munca. Și pentru băiatul meu — e un băiat sănătos, tînăr — eu văd viitorul tot într-o muncă în care să producă ceva cu mîinile lui. ...Tu știi, Dumitre — s-a întors el către tînăr — că și eu în tinerețe am fost dogar. Păcat că n-am putut învăța atunci mai cu temei și tîmplăria, dar chiar azi, în joacă fac un dulap... Fă-te și tu tîmplar, băiatul meu, învață și dulgheria, la construcții ai să cîștigi un ban frumos, e o meserie de cinste... Sînt chiar mai mulțumit așa!

De aceeași părere e și tovarășa Popovici, mama tînărului Popovici Ioan:

— Fiecare meserie își are cinstea ei, dar eu aș fi de părere ca Ion al meu, în loc să servească clienții cu „o jumate vin și-un sifon", mai bine să fie într-o fabrică, muncitor fruntaș!

Ion Popovici se hotărîse în acest sens încă dinainte. El este utemist și s-a simțit dator să ceară să contribuie nemijlocit în producție la construirea socialismului. Faptul că și părinții săi îl susțin a fost pentru tînărul nostru o nouă încurajare. Iată ce a scris el acum:

„Pe mine mă atrage o meserie practică. De curînd, de pildă, am văzut cum la noi în școală un electrician lucra o instalație complicată. M-am gîndit: se poate ca nici o dată să nu pot lucra ceva cu mîinile mele?

Deocamdată — scrie el — nu cunosc nici o meserie. Dar dragoste și devotament pentru muncă am. Știu că tinerii comsomoliști au răspuns cu elan la chemarea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, plecînd să desțelenească chiar îndepărtatele pămînturi virgine din Siberia și Altai. Și în fața noastră stau perspective mari. Eu vreau să mă fac electrician instalator, fie la o întreprindere de construcții, fie la altă fabrică. Știu că voi avea asigurate condițiile necesare, că mi se va da salariu încă de la început, că vom urma cursuri de calificare și în curînd pot fi chiar fruntaș în întrecere.

Eu am de gînd de asemenea să folosesc posibilitățile mari care ne stau în față pentru a învăța mai departe. De aceea mă voi înscrie la școala serală pentru tineretul muncitoresc".

Zilele acestea sînt zile însemnate pentru acești tineri din Galați, ca și pentru alții. Discută despre viitorul lor, Tănase Haralambie și Neagu Teodor, Bădiță Nicolae, Ursu Lache și Pavel Gabriel, viitori muncitori de diverse meserii. Profesiile de țesătoare și filatoare — profesii de onoare în patria noastră — stîrnesc interesul tinerelor, cărora le plac rochiile înflorate, dar încă n-au văzut cum se lucrează pînza. La fabricile „Fusul" și „Filimon Sîrbu" din localitate, ele pot deprinde un meșteșug frumos.

Ajutați de profesorii lor, ca și de organizațiile U.T.M., băieții și fetele acestea fac acum un lucru mare și bun: conștienți de rolul tineretului muncitor, ei își aleg în viață o cale dreaptă — calea celor care prin munca lor creează toate bogățiile țării, calea celor care muncesc nemijlocit în ramurile productive ale economiei naționale.

Constructorii fabricii de penicilină în întrecere

Întrecerea socialistă se desfășoară larg pe întreg șantierul fabricii de penicilină din regiunea Iași.

Brigăzile de dulgheri, de fierari-betoniști, de montori, figurează mereu pe panoul de onoare al șantierului. Majoritatea zidarilor de pe șantier lucrează după metoda Orlov, iar peste 80 la sută dintre dulgheri aplică metoda lucrului în lanț.

Zilnic, pe șantierul fabricii de penicilină sosesc mașini și utilaje complexe din Uniunea Sovietică, ce urmează să fie montate în diverse pavilioane și clădiri.

Fabrica va fi dotată și cu instalații realizate de metalurgiștii din țara noastră. Astfel, în atelierul mecanic au fost montate cîteva mașini de găurit care poartă marca uzinelor metalurgice „Înfrățirea" din Oradea.

Acum, în prag de iarnă, constructorii fabricii de penicilină din regiunea Iași accelerează ritmul lucrărilor și fac pregătiri pentru a putea lucra și în timpul iernii. (Agerpres).

Vasile, Otto și tovarășii lor...

...MONTEAZĂ UN VENTILATOR

Noua curățătorie de fontă a uzinei „Independența" din Sibiu, e în curs de amenajare. Pe un perete exterior o echipă de mecanici montează un uriaș ventilator. La macara lucrează Otto Schuster. El este șeful echipei. E de prin părțile Sibiului, iar părinții lui sînt sași. În echipă mai este un sas. Îl cheamă Golldner. E cel mai înalt de statură și de aceea încearcă să prindă șuruburile picioarelor ventilatorului, fără a se mai urca pe scară. Ceilalți din echipă sînt romîni. Iulian care s-a așezat pe capacul ventilatorului, poartă ochelari; iar Curetean Vasile — mezinul — deocamdată nu se zărește căci a pornit-o prin interiorul uriașei cutii de tablă.

Macaraua a săltat pînă la refuz, dar țeava ventilatorului continuă să rămînă ceva mai jos de gaura din perete.

— Ce facem fraților? Ne-ar mai trebui încă o macara.

Otto, care se urcase și el sus pe capac, observă că împingînd cu piciorul în grinda metalică, ventilatorul se ridică mai sus dintr-o parte.

— Am găsit! și coborî iute pe scară. Repede trei frînghii groase, iar eu caut o traversă de fier.

Traversa adusă fu înțepenită sub grinda clădirii, iar două frînghii petrecute pe sub pîntecele ventilatorului și legate de niște piese grele ce se odihneau în curte. A treia frînghie înconjură capacul și capătul rămas liber fu apucat de mîinile lui Otto și Vasile.

— Hai, încă odată, acum...

— Dar greu ești măi Iuliane, — rîse careva. Iulian ședea culcat pe ventilator, cu șuruburile gata pregătite.

— Iau comanda — zise acesta rîzînd. Încă puțin mai sus! A... prea sus. Țineți așa!

Cîtăva vreme domni o încordare. Nu mai vorbea nimeni; doar cheia franceză făcea zgomot lovind din cînd în cînd în tablă.

— Acum și piciorul ăsta! — strigă Otto.

Toți patru ridicară traversa grea, proptind-o sub pîntecele uriașului de tablă. Apoi s-au dat cîțiva pași înapoi și au privit.

Între timp un tînăr se oprise în spatele lor. Ședea cu mîinile împreunate în față și ținea sub braț un dosar. „Deci aceștia sînt băieții lui Otto — despre care se vorbește în secția mecanică" — gîndi el.

Așa că acum tînărul nostru sta de multă vreme să-i privească. De fapt venise cu alt scop.

— Vă rog, fișele voastre de lucru!

Fiecare îi înmînă cîte 3-4 fișe completate cu creion chimic.

— Ești nou, tovarășe? — îl întrebă Otto.

— Da, de vreo cîteva luni sînt venit la uzină.

— Atunci ai grijă să pui toate fișele la un loc. Noi așa lucrăm, — pontăm împreună și împărțim egal.

...SE DISTREAZĂ ÎMPREUNĂ

Echipa trecuse acum la spălat. Curetean deschise discuția.

— Ați auzit, a venit un nou film sovietic. E cu artistul care l-am văzut în „Oameni curajoși". Ce-ar fi dacă...

— ...l-am vedea — completă Otto.

— Gata, s-a făcut, concise Iulian.

Luîndu-și o mină de om îmbufnat, Golldner se îndreptă spre ușă.

— Ei, dacă pe mine nu mă întrebați, plec. Înseamnă că nu vreți să mă luați cu voi.

Ceilalți au rîs.

— Vai, se poate să nu te luăm și pe tine — începu Otto. Mai ales că tu...

— Știu — rîse și Golldner, trebuie să alerg cu bicicleta să iau biletele.

Pe drum cei trei (Golldner plecase cu bicicleta) au început să discute despre fleacuri. Dar dînd cu ochii de un afiș ce anunța un meci de handbal, Otto fu asaltat cu întrebări serioase.

— Ieri ai fost la antrenament?

— Cum se comportă noul portar?

— Dar pe Gavriloiu cînd îl luați la voi?

Otto rizînd se trase puțin înapoi.

— Mai încet măi Curetene, mai încet. Dacă mă iei așa repede eu mă intimidez iar tu răgușești. Și duminică, la meciul cu campioana sătească, n-o să mai poți să mă „încurajezi".

— Păi tocmai de aceia te întreb — să știu dacă te mai încurajez sau nu.

Otto, văzînd că mezinul nu dă nici o nuanță de glumă cuvîntului „încurajezi", răspunse pe tonul obișnuit.

— Da, am fost la antrenament. Antrenorul ne-a spus că sîntem „în formă" și că avem posibilitatea să nu facem de rîs numele uzinei noastre. Cît despre Gavriloiu, nu putem să-l luăm la noi, fiindcă-i căpitanul echipei B. Ce vrei, să lăsăm o echipă fără căpitan? Portarul... portarul e bun, dar aștept să mai crești tu și te vom lua în echipă.

Curetean zîmbi.

— Nu, nu rîde! La anul te vom lua în echipă. Auzi, flăcău în toată firea și să nu facă handbal!

— Dar de ce nu motociclism, sau fotbal; uzina are atîtea secții sportive — interveni Iulian.

Otto nu mai apucă să răspundă căci în fața lor se opri Golldner.

— Băieți am luat bilete, cele mai bune, la mijlocul sălii. Dar să ne grăbim, peste 20 de minute începe.

...SÎNT BUNI PRIETENI

După vizionarea filmului cei 4 tineri au pornit-o către centrul Sibiului, de unde fiecare avea să ia tramvaiul. În drum s-au oprit în fața unei vitrine plină cu încălțăminte bărbătească.

— Uite, aceia sînt făcuți la Cluj, iar ceilalți aici la Sibiu.

— Iuliane, ar fi timpul să-ți iei și tu o pereche de pantofi noi.

— E drept, și uite un model care mi-ar place foarte mult. La chenzina asta am cumpărat însă nevestei ceva, un raglan.

Otto schimbă o privire cu Golldner și Curetean.

— Te ajutăm noi: îți împrumutăm banii. Cred că pantofi de modelul ăsta n-ai să mai găsești luna viitoare.

După cîteva minute Iulian ieși din magazin, ținînd în mînă o cutie frumos ambalată. Se uită vesel la ceilalți și desenînd cu mîna liberă în aer un semn neînțeles, le zise:

— Măi băieți, voi sînteți... dar se opri căci nu găsise termenul potrivit pentru cei în mijlocul cărora, el, era cel mai nou.

— Sîntem prietenii tăi. Nu-i așa? Asta ai vrut să zici!

Pînă la tramvai au mers în tăcere, căci fiecare a simțit în cuvintele lui Otto ceva care l-a mîngîiat plăcut.

— Pe mîine...

V. CONSTANTINESCU

DIN LUCRARILE LAUREAȚILOR PREMIULUI DE STAT

VIDA GEZA — Pintea Grigore judecînd un boier — ghips

Tinerii inovatori din uzinele sovietice

R. Nedosekin

De curînd, uzina de construcții de mașini grele din Ural, „Uralmaș“ și-a sărbătorit cea de a 21-a aniversare. Matos Țaliuk, inginer într-una din secțiile de construcții ne-a condus prin secțiile spațioase și luminoase ale uzinei, pe platforma de încărcare, prin magaziile cu produse finite.

Pe șine șuierau locomotivele, ducînd spre platforme garniturile goale, se aplecau brațele macaralelor, din secție se auzea duduitul uniform al mașinilor și loviturile surde ale preselor pneumatice Pe pistele betonate treceau în goană ca pe străzile unui oraș camioane și autocare.

Mașinile cu marca „U.Z.T.M.“ le poți vedea în orice colț al țării, la orice construcție. Multe mașini printre care excavatoare pășitoare, concasori de piatră, gredere sînt trimise în țările de democrație populară

Noi am intrat în secția construcții metalice. Țaliuk aruncă o privire spre muncitorii aplecați asupra mașinilor și ne spuse:

— Vă fac cunoștință cu cîțiva dintre tovarășii tineri. Să vedeți, ce schimb a crescut în uzina noastră...

Ne-am oprit lîngă un tînăr slăbuț și blond, îmbrăcat în combinezon și cu ochelari de protecție, care sfredelea la mașină garnituri rotunde de tablă.

— Nu găsiți ceva neobișnuit în felul cum muncește? — întrebă inginerul. Priviți cu atenție. La sfredelirea verticală a pieselor mici și a garniturilor, fiecare piesă trebuie să se fixeze de șurubul postamentului. Iar acest tînăr, Polikarp Levenskih, a construit un dispozitiv simplu și practic care permite să se fixeze rapid piesa cu un sistem cu două pîrghii. O pîrghie strînge piesa de postament, cealaltă împiedică deplasarea ei. Cu acest dispozitiv sînt înzestrate acum toate mașinile de sfredelit din atelier. Aceasta duce la o economie considerabilă de timp. Inginerul zîmbi, admirînd mișcările precise ale tînărului muncitor.

— Aceasta însă nu e prima inovație pe care a introdus-o Levenskih — a continuat el. — Nu de mult, în secție a venit o comandă de răspundere: să se execute urgent cîteva mii de piese complicate pentru combine cerealiere. Executarea lor cerea mult timp. Un montor experimentat monta pe schimb, de exemplu, 300 de piese. Și iată că Levenskih a inventat o mașină care montează în același timp 10 piese. In prima zi el a montat 800 de piese, în ziua următoare — 1.000, depășind norma de trei ori și jumătate. Secția a îndeplinit comanda înainte de termen.

— De cîți ani lucrează Levenskih în uzină? — m-am interesat eu.

— De trei ani. E fiu de țăran; cînd a venit în uzină el nu avea nici o specialitate. A fost mai întîi muncitor necalificat, tinichigiu, apoi lăcătuș și la sfîrșit lăcătuș montor. Desigur el a fost ajutat și de muncitorii cu experiență și de prietenii săi comsomoliști și de ingineri. El e un om plin de inițiativă, perseverent. Nemulțumindu-se cu învățămîntul de șapte clase, el a intrat la cursurile serale de tineret muncitoresc. In această primăvară el a terminat cu succes clasa a 10-a. Acum Levenskih este unul din fruntașii noștri cei mai cunoscuți. Dacă doriți să discutați cu el, aruncați o privire seara în biblioteca tehnică, acolo îl veți găsi cu siguranță.

Pe Levenskih noi l-am întîlnit, într-adevăr, seara în sala de lectură a bibliotecii tehnice a uzinei.

La o măsuță mică unde se găseau cărți și desene era adunat un grup de tineri muncitori. Levenskih explica ceva tovarășilor săi trăgînd cu creionul niște linii pe o foaie de hîrtie.

Noi am cerut tînărului să ne explice cu ce se ocupă grupul său.

— Ne pregătim pentru examenele de la institut — a răspuns el.

— Dar cum veți învăța? Fără să întrerupeți munca din producție?

— Da, chiar așa. În uzina noastră sînt sute de studenți. Direcția ne creează cele mai bune condiții. Desigur, să înveți și să lucrezi nu e lucru ușor. Dar fără muncă nu poate exista un adevărat succes.

Privindu-l, te gîndești fără să vrei că unul din principalele succese ale uzinei, ca și ale întregii Țări Sovietice, este acest tineret care stăpînește tehnica perfecționată și dobîndește noi și mari succese.

Cinematograful sătesc

Comuna Runcu este așezată la poalele munților Paringului. Oamenii de aci se ocupă în afară de munca cîmpului și cu arderea pietrei de var.

Multe au suferit în trecut harnicii țărani din această comună. Munceau din zori și pînă-n noapte pe pămînturile bogătanilor sau în vărării și pentru ce? Pentru o plată de nimica.

Însă în anii puterii populare, fața satului s-a schimbat. A luat ființă o cooperativă, s-a construit un local de școală și multe altele.

Într-o duminică, țăranii muncitori din comuna Runcu, au trăit clipe de adevărată sărbătoare. La căminul cultural s-a inaugurat cinematograful sătesc care și-a început activitatea cu filmul „In sat la noi“.

Peste 400 de țărani muncitori din această comună, au participat la vizionarea acestui film.

Povestea construirii noului cămin cultural din comuna Runcu, a început cu un an în urmă. De obicei, în zilele de sărbătoare, cei de aci, se adunau la școală. Ei nu aveau un alt lăcaș de cultură unde să-și petreacă timpul liber mai plăcut.

Într-o zi secretarul organizației de bază Ion Sîrbu a spus celor adunați la școală: „Măi fraților. În ultimul timp, noi am făcut multe în comuna noastră, îmbunătățindu-se astfel viața familiilor noastre. De toate ne-am îngrijit numai ca să avem un cămin cultural nu. Eu zic că prin munca în comun folosind tot ce avem în comună, să construim căminul cultural“.

Propunerea a fost primită cu multă bucurie de toți cei prezenți. S-au purtat discuții, s-au luat angajamente și de a doua zi a început munca de construire a căminului cultural. Umăr la umăr, țăranii muncitori din comuna Runcu, au înălțat clădirea, iar în august l-au inaugurat.

Anul acesta cu sprijinul întreprinderii cinematografice de stat Craiova, la căminul cultural din comuna Runcu, a fost amenajat cinematograful sătesc. El este înzestrat cu un grup electrogen și un aparat de proiecție sovietic tip Kinap.

Cinematograful sătesc din comuna Runcu, va contribui în mare măsură la culturalizarea țăranilor muncitori.

Corespondent
LULU SOLOMON

Cu ajutorul studenților fruntași la învățătură

Încă de la începutul anului universitar biroul organizației de bază U.T.M. al secției Istorie de la Facultatea de Istorie și Filologie din cadrul Universității „Victor Babeș“ din Cluj, s-a preocupat în mod deosebit de munca de învățătură a studenților, pentru ca prima zi de cursuri și seminarii să fie prima zi de pregătire.

„Asaltul final“ întreprins de către unii studenți în perioada sesiunii de colocvii și examene, asupra vastului material predat în timpul anului, s-a dovedit a fi dăunător procesului de însușire temeinică a cunoștințelor, cît și sănătății multora dintre ei.

Această subapreciere a continuității în munca de învățătură a contribuit — alături de alți factori — la obținerea de rezultate slabe la colocvii și examene de către unii studenți.

Experiența anului trecut ne învață că, unul din mijloacele principale pentru lichidarea lipsurilor semnalate, îl constituie munca de lămurire de la om la om, dusă cu multă răbdare și conștiinciozitate, pentru sădirea adîncă în conștiința fiecărui student a importanței continuității și perseverenței în munca de învățătură.

★

Datorită unei munci intense, conștiente de scopul înalt al rezultatelor bune la învățătură, o serie de utemiști din rîndul studenților noștri au obținut la examenele din anul trecut numai calificative de foarte bine.

Printre acești studenți care au obținut astfel de rezultate, studenții care aduc numai cinste facultății noastre se numără tovarășii: Marcovici Adrian, Colcer Iosif, Costea Dumitru, Scridon Victoria, Mihăescu Olga, Epure Maria, Pădureț Gheorghe și alții.

Dar studenții fruntași la învățătură nu se mulțumesc numai cu rezultatele obținute individual, ei caută să sprijine și pe studenții mai slabi pregătiți profesional. Aceasta denotă din partea studenților fruntași un înalt spirit de colegialitate.

Ei nu s-au dat înlături nici atunci cînd studenții anului I, care au pășit în facultate fără experiența de studiu care i se cere unui student, le-au solicitat ajutorul.

Astfel, în cadrul unei consfătuiri organizată cu studenții anului I, utemiștii: Daicovici Adrian, Pop Francisc, Oancea Gheorghe, Vlassa Nicolae și Chilian Eliza, au vorbit studenților noi veniți în facultate, despre felul în care muncesc ei pentru a obține rezultate bune la învățătură.

Cu această ocazie studenții din anul I au primit o serie de îndrumări și indicații practice privitoare la modul în care trebuie să învețe în facultate. În acest sens, de un real folos le-au fost indicațiile în ceea ce privește luarea notițelor la cursuri și seminarii, conspectarea bibliografiei prin metoda fișelor și a rezumatelor, folosirea rațională a timpului liber și altele..

În ședință s-a accentuat și asupra necesității de a se frecventa regulat orele de cursuri și seminarii. De asemenea s-a arătat că o continuitate în munca de învățătură și frecventarea orelor de consultații în cadrul cărora se lămuresc unele probleme neclare sau mai puțin clare, asigură buna pregătire profesională a studenților.

Consfătuirea s-a dovedit a fi rodnică pentru studenții anului I. La seminarii au început să se ridice discuții interesante, iar numărul celor care iau cuvîntul crește tot mai mult.

Exemplul personal al organizatorului U.T.M. de grupă constituie o pildă vie, demnă de urmat pentru utemiști.

Fostul organizatoric U.T.M. al grupei 508 din anul III, tovarășul Ahderca Nicolae, în prezent ales în biroul U.T.M. pe an, a reușit să mobilizeze studenții la învățătură, mai ales prin exemplul personal.

În grupa lui a crescut simțitor, față de anii trecuți, numărul studenților fruntași la învățătură.

În anul IV, cei mai buni la învățătură în frunte cu tovarășul Daiche Petre secretarul anului, mobilizează studenții încă de pe acum pentru pregătirile examenului de stat — bilanțul muncii celor patru ani de studenție.

Organizația de bază U.T.M. mobilizînd utemiștii fruntași, cei mai bine pregătiți a reușit cu ajutorul acestora să facă progrese serioase pentru a înlătura tendința unor studenți de a se pregăti superficial.

★

Cu toate realizările obținute pe tărîm profesional pentru evitarea „asaltului final“, pentru continuitatea în munca de învățătură, mai există încă unele lipsuri ce necesită a fi imediat înlăturate.

Aceste lipsuri au fost analizate de către organizația de partid pe facultate, într-o ședință lărgită cu membrii de partid și activul U.T.M. În această ședință, organizația de partid a arătat organizației U.T.M., că n-a reușit să antreneze pe toți studenții să se pregătească temeinic. Ea n-a reușit să imprime suficient în rîndul acestora, dragostea față de profesiunea aleasă.

Faptul că în această ședință și în mod permanent noi primim sprijinul organizației de partid, sfaturile și îndrumările necesare, ne îndreptățesc să credem că roadele vor fi din ce în ce mai bune. Rămînem doar să depunem toate eforturile pentru a traduce în viață aceste îndrumări și sarcini ale organizației de partid. Numai așa succesul va fi asigurat.

Corespondent
IOAN BABICI

Ajutorul prețios al școlii

Școala de 7 ani mixtă din comuna Bîrlogu este considerată ca una din școlile fruntașe ale raionului Costești.

Vorbind despre școală, nu putem să nu vorbim despre munca organizației U.T.M. din care fac parte tinerele cadre didactice.

Organizația U.T.M. a luat în discuție multe probleme care au ajutat îmbunătățirea muncii din școală: despre predarea istoriei, constituției și geografiei, activitatea instructiv-educativă etc.

Organizația U.T.M. împreună cu întregul colectiv de învățători și profesori se străduiesc să apropie cît mai mult cele învățate de viață, de practica agricolă.

Din inițiativa organizației U.T.M. consiliul pedagogic al școlii a dezbătut problema calității predării științelor naturii la clasele V—VII, starea lucrărilor pe lotul școlar.

Organizația U.T.M. din școală a discutat problema popularizării Proiectului de Directive și sarcinile ce stau în fața oamenilor muncii de la sate.

În școală, activitatea — mai ales la științele naturii — este strîns legată de practică, de sarcinile ce stau în fața agriculturii noastre.

S-au făcut experiențe privitoare la grîul de toamnă, la mărirea recoltei la hectar, a trifoiului (acesta pe lotul sfatului popular). Elevii fac experiențe în legătură cu influența îngrășămintelor asupra dezvoltării tuberculilor de cartofi. Aplicarea îngrășămintelor a stat tot timpul în atenția noastră.

Organizația U.T.M. împreună cu colectivul școlii sînt hotărîte să lupte cu stăruință pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe agricole practice, să răspundă astfel sarcinilor care le stau în față

ILIE DRAGOMIR
secretarul organizației U.T.M. din Școala de 7 ani mixtă Bîrlogu

Noi cărți pentru copii

„Oac Brotac“ de Alexandru Otti

O nouă cărticică, recent apărută în vitrinele librăriilor, atrage privirile micilor cititori: povestea „Oac-Brotac“ de Alexandru Otti. Apariția ei în Editura Tineretului răspunde necesității de a îmbogăți atît numărul cît și calitatea cărților, a literaturii în genere, scrise special pentru copiii de vîrstă preșcolară și școlară mică.

E plin de atracție și neprevăzut șirul de peripeții prin care trece eroul cărții, brotăcelul „Oac-Brotac“, de la rătăcirea lui în cîmpie și pînă la reîntoarcerea printre ai săi. Micii cititori sînt alături de noul lor prieten Oac-Brotac atît în primejdioasa întîlnire cu... cîrdul de gîște cît și în cea cu șarpele măsliniu. Aceste două momente emoționante trezesc la copii dorința ca brotăcelul să treacă cu bine prin toate pericolele. Copiii se împrietenesc de asemenea cu puiul de șoricel, cu broscuța Orac sau cu ariciul curajos.

Folosind cu pricepere numeroase cunoștințe științifice, autorul le transmite copiilor, în plină acțiune, fără să simțim nici un iz de didacticism. Mergînd și mai mult pe linia introducerii în povestire a cunoștințelor de științele naturii, mai ales în descrierea eroilor, lucrarea n-ar fi avut decît de cîștigat. De asemenea descrierile de natură sînt insuficiente pentru o povestire a cărei acțiune se desfășoară, de la început pînă la sfîrșit, numai în mijlocul naturii.

Pățaniile lui Oac-Brotac educă curajul și perseverența copiilor, îi îndeamnă să fie curajoși, să înfrîngă piedicile ce li se pot ivi în cale. În felul acesta povestirea contribuie la realizarea principalei sarcini a educației la această vîrstă: formarea caracterului copiilor.

Povestea lui Alexandru Otti e scrisă de cele mai multe ori, într-un limbaj simplu, adecvat copiilor cărora li se adresează. Uneori însă, limba folosită de autor e mult prea săracă, e simplistă.

Multe din ilustrațiile cărții reușesc să contribuie la înțelegerea povestirii, să întregească conturarea eroilor.

Povestea lui Oac-Brotac va fi citită cu plăcere de copii.

Despre realizarea caracterelor în spectacolele cu piesa „Mașenca“

În actuala stagiune, Teatrul Armatei a luat o inițiativă nouă și interesantă: montarea piesei sovietice, „Mașenca“ de Afinoghenov în două spectacole deosebite, cu doi regizori și două distribuții. Ca orice inițiativă nouă, ea se cere discutată și analizată în lumina folosului pe care-l aduce publicului și creatorilor de pe tărîmul teatral.

Spațiul limitat al unei cronici dramatice nu permite discutarea tuturor problemelor ridicate de complexul proces creator al punerii în scenă, mai ales că în cazul de față este vorba în ultimă instanță de analiza a două spectacole; de aceea vom încerca doar, în prezentul articol să discutăm înțelegerea caracterelor și întruchiparea lor scenică de către actori și regizori. Fără îndoială această problemă, vitală pentru realizarea oricărui spectacol, angrenează în discuție concepția regizorală, munca cu actorul și într-o măsură mai mică principalele compartimente de creație ce contribuie la caracterizarea personajelor (costumație, machiaj) etc.

„Piatra de încercare“ a realizării spectacolului este desigur personajul Mașenca. El centrează în jurul său conflictul, prilejuește caracterizarea celorlalte personaje și întreaga acțiune a piesei este declanșată de atitudinea și prezența ei. Mașenca este o fetiță în pragul adolescenței. Rămasă orfană de tată, ea simte că prezența ei împiedică fericirea mamei recăsătorite și se hotărăște să plece la bunicul său, bătrînul savant Ocaemov. Și iat-o timidă dar hotărîtă, intrînd cu pași mărunți în casa plină de cărți și documente a bătrînului paleograf. La început Ocaemov este cuprins de panică la gîndul că liniștea casei sale va fi tulburată de glasul și joaca unui copil. Dar Mașenca nu-i un copil oarecare. Inteligentă, cu un minunat suflet educat de școala și societatea sovietică, delicată și atentă față de cei din jur, modestă și perseverentă, talentată, și muncitoare, Mașenca întruchipează trăsăturile de seamă ale tineretului sovietic. Datorită calităților ei, ea cucerește nu numai pe Leonid Borisovici prietenul lui Ocaemov, pe bătrîna îngrijitoare Motea sau pe Nina Alexandrovna, profesoara de canto, dar — ajutată de aceștia — înfrînge rezistența și izolarea de viață a bătrînului profesor, profund îndurerat de moartea prematură a fiului său, tatăl Mașencăi încet-încet. Mașenca pătrunde tot mai mult în sufletul bun al bătrînului: prezența ei și a prietenilor săi, îi devine tot mai necesară. În cele din urmă profesorul Ocaemov își găsește o adevărată bucurie sufletească în îndrumarea tinerei generații.

Realizarea acestui caracter punea în fața regiei și actrițelor sarcini foarte grele. Un personaj pozitiv de talia Mașencăi trebuie astfel realizat încît ei să fie drag spectatorilor, model de urmat pentru tineri.

Din păcate, urmărind spectacolul cu distribuția A, pus în scenă de G. Rafael, după ce ai citit piesa, încerci un sentiment de regret, văzînd în interpretarea Ninetei Gusti o Mașencă exagerat de naivă, o fetiță prostuță, fără inițiativă, lăsată la discreția evenimentelor în desfășurarea cărora pare că nu participă decît întîmplător

Această concepție defectuoasă asupra Mașencăi, ce dovedește neînțelegerea caracterului ei, este agravată de interpretarea artistei care vrînd cu orice preț „să ne arate“ că Mașenca e copil, a imprimat gesturilor și mai ales vocii, o anumită ostentație, care nu convinge, uneori fiind chiar supărătoare. Calitățile proprii Ninetei Gusti, cum ar fi sinceritatea, puterea de a transmite sentimentele, sensibilitatea, care ne sînt cunoscute din alte spectacole, apar ce e drept și aici în unele momente, dar serios umbrite de lipsurile fundamentale arătate.

Liliana Tomescu, o altă interpretă a Mașei, a încercat să înfățișeze un copil cu temperament puternic ce știe să se impună. Dar ea, subliniind șegălnicia personajului, a dublat-o cu o naivitate uneori vulgară și din această pricină trăsăturile principale ale caracterului eroinei — cum ar fi sensibilitatea, bogăția vieții lăuntrice, candoarea cuceritoare — au rămas pe planul al doilea, neajungînd decît sporadic la spectator.

In regia lui Val Săndulescu, Lia Pop Fărcășan este interpreta care s-a apropiat cel mai mult de personaj și care a reușit să comunice prin trăirea și sinceritatea ei, viața lăuntrică animată de sentimentele schimbătoare și complexe specifice adolescentei Mașa. Ea a înțeles că Mașenca, uneori naivă, fără a fi lipsită de oarecare timiditate este mai înainte de toate inteligentă, sensibilă și cu o puternică personalitate. Textul oferă numeroase argumente în favoarea acestor calități ale eroinei. Mașenca este cea care a luat hotărîrea să vină la bunic, ea are ideea de a răscumpăra cărțile pe care el le vînduse pentru a-și cumpăra palton, cu multă sensibilitate și putere de a renunța, felicită pe Nina și Leonid Borisovici, bucurîndu-se de fericirea lor, în ciuda dragostei sale copilărești pentru Leonid. Ea în sfîrșit, cu multă delicatețe se apropie de Ocaemov sau îl mustră necruțător pe prietenul său, ștrengarul Victor etc.

Regizorul înțelegînd mai bine esența caracterului, studiind mai atent subtextul, —intențiile autorului, gîndurile personajelor, sentimentele lor ascunse etc. — a înfățișat aceste trăsături de bază ale Mașei, folosind cu multă pricepere amănuntul și acțiunea semnificativă. Încă de cum sosește la bunicul ei de pildă. Mașa, atentă și respectuoasă, ridică cărțile scăpate jos de ursuzul bătrîn. Această acțiune nespecificată în text, ce se repetă încă odată în cursul discuției, exprimă pe lîngă trăsături de caracter proprii Mașei ca politețea, modestia, și educația superioară a copilului sovietic. Un alt exemplu de subliniere a trăsăturilor de caracter, pe baza studiului subtextului, — este gestul cu care Mașa unește mîinile bunicului și ale mamei sale, venită să o ia de la acesta. Gestul exprimă mai bine de cît zeci de cuvinte dorința ei de a împăca pe cei doi oameni la care ține atît de mult

Am dat acest exemplu pentru a sublinia că o bună interpretare este imposibilă — chiar în cazul experienței și calităților incontestabile ale actorilor — fără o înțelegere adîncă de către regizor și de către actori a personajelor și fără un studiu amănunțit al acțiunilor și comportării acestora

Și la Lia Pop Fărcășan, — deși în mai mică măsură — se manifestă aceeași lipsă în redarea autentică a vîrstei adolescenței. Nici ea nu a avut totdeauna ca principal obiectiv crearea vieții lăuntrice a copilului, înțelegerea felului lui de a gîndi și simți, ci s-a mărginit uneori numai la elemente exterioare de mișcare și dicțiune, la o pantomimare a copilului.

Bătrînul Ocaemov, reprezintă în piesă tipul savantului a cărui existență se desfășoară în două lumi diferite, — cea dinaintea revoluției și în noua societate sovietică. Dragostea de oameni, imensa putere de muncă, simțul noului, sînt calitățile ce înving. — odată cu apariția Mașei și a prietenilor ei — izolarea, rigiditatea și închistarea, rămășițe ale mentalității burgheze.

In ambele distribuții acest caracter contradictoriu al personajului precum și gradația pricepută a transformării lui, apropierii de viață, a fost înțeles profund și redat convingător de către interpreți. Există desigur între interpretarea artistului poporului V. Maximilian și cea a actorului Florin Scărlătescu, multe diferențe, legate de personalitatea creatoare a actorilor, de însușirile lor și de viziunea regizorului. Așa de pildă V. Maximilian l-a înfățișat pe Ocaemov accentuînd umorul său, bunătatea sufletească și o oarecare naivitate specifică multor bătrîni, în timp ce Florin Scărlătescu care a făcut un reușit rol de compoziție, a subliniat rigiditatea savantului, severitatea lui și adîncimea vieții sale sufletești din care izvorăsc reflexii filozofice. Te impresionează mai mult V. Maximilian în tabloul sărbătoririi anului nou, sau momentul în care bătrînul vorbește despre noutățile apărute în cursul vieții sale, iar în distribuția B. Florin Scărlătescu interpretează mai emoționant momentele discuției bunicului cu Mașa după jignirea ei de către Victor, sau momentul găsirii cărților răscumpărate de Mașa. Esențialul este însă că personajul a fost în ambele distribuții înțeles just, iar interpretarea convingătoare a făcut ca ideile piesei transmise de acest personaj să fie comunicate emoționant spectatorului

Diferențe mari, apar și în interpretarea personajului Leonid Borisovici. Nucu Păunescu l-a înfățișat interesant ca linie de înțelegere a rolului: exuberant, optimist, expansiv și plin de dragoste față de cei din jurul său. Leonid Borisovici este tipul omului nou sovietic. Cu toate acestea în interpretare, actorul a recurs dese ori la mijloace de caracterizare exterioară, formală, a folosit uneori șabloane și stampe actoricești — cum sînt de exemplu cele din momentul cînd află că Mașenca este îndrăgostită de dînsul De asemenea el a redat caracterul plin de vitalitate al personajului printr-un soi de falsă agitație exterioară, prin mișcări iuți superficiale etc Este drept că interpretul a recurs la aceste procedee nerecomandabile și din pricina unei distribuiri nu prea fericite. În schimb Gh. Cîmpeanu fiind bine distribuit a creat viața lăuntrică a personajului, bogată și nobilă, — a înfățișat-o cu multă căldură, participare și verva unui adevărat erou pozitiv, pe care-l admiri și-l îndrăgești.

Dintre personajele secundare ne vom opri ceva mai mult asupra grupului de tineri, prieteni ai Mașei, care reprezintă stima și dragostea cu care tineretul sovietic înconjoară vechea generație a cărei muncă a contribuit la fericirea lui actuală. In ambele distribuții grupul acesta format din Victor, colegul Mașei, Lelea, Senea și Galea, reprezentanți ai organizației de Comsomol din școală este bine înfățișat, urmărindu-se și într-o distribuție și în cealaltă, diferențierea caracterelor și individualizarea fiecăruia atît prin atitudine, gest, fel de comportare cît și prin costumație.

Rolul lui Victor se bucură în ambele distribuții de o justă alegere a interpreților. Atît D. Furdui cît și Dinu Lucian au realizat tipul copilului greșit educat de părinți, în persoana cărora el nu găsesc un exemplu bun de urmat, ci dimpotrivă. Ușurința lui Victor, tendința spre limitarea „manierelor de cuceritor“ ale tatălui său, precum și transformarea lui sub influența mediului sănătos al tineretului sovietic, sînt comunicate atractiv și convingător de tinerii interpreți. Ceilalți tineri sînt interpretați cu prospețimea unui talent tînăr și promițător. Se remarcă în deosebi drăgălășenia și farmecul cu care Genoveva Preda dă viață Galiei (distribuția B), îmbinarea seriozității cu caracterul vesel al Lelei de către interpreta Dana Comnea sau sobrietatea lui Senea redată de Petre Oreviceanu. Trebuie menționat faptul că în distribuția A (regia G. Rafael) este mai bine reușit grupul tinerilor, ca ansamblu. În distribuția B se poate discuta interpretarea lui Radu Gabrea care în intenția înfățișării satirice a tînărului „atotștiutor“, totdeauna „principial“ a eliminat aproape toate celelalte calități ale personajului.

Este știut că de nivelul interpretării, de felul cum sînt înțelese ideile piesei, trăsăturile caracterelor, de felul cum se stabilesc relațiile dintre personaje și comunicarea dintre ele, depinde într-o mare măsură unitatea spectacolului și puterea lui de influență asupra spectatorului. Văzînd ambele spectacole este evident faptul că în ansamblu spectacolul cu distribuția B, în regia lui Val Săndulescu, are aceste calități într-o măsură mai mare. Spectacolul cu distribuția B te impresionează mai mult, îți comunică mai convingător ideile și îndrăgești mai mult personajele piesei.

Dacă despre spectacolul în regia lui G Rafael se poate spune că este, cu rezervele arătate mai înainte în ceea ce privește înțelegerea caracterelor, un spectacol corect cu unele momente și personaje emoționante și convingătoare, despre cel de al doilea spectacol se poate spune în schimb, fără a greși, că aduce pe scenă fragmente de viață adevărată, îți dă senzația autenticității faptelor de pe scenă, a oamenilor și sentimentelor lor.

Această mare calitate rezidă după părerea noastră în primul rînd dintr-o muncă cu actorul mai temeinică, bazată pe aplicarea creatoare a principiilor sistemului lui Stanislavski, pe studiul atent al textului și subtextului, pe urmărirea permanentă a scopurilor scenice ale personajelor în toate acțiunile mari sau mici.

Studiul comportării reale a oamenilor în situațiile date, a permis fanteziei regizorului să îmbogățească piesa pe tot parcursul cu zeci de amănunte, să adîncească caracterele și să le ajute interpreților la crearea unei puternice trăiri, prin găsirea și fixarea unei juste și bogate linii a acțiunilor fizice. Exemple de detalii regizorale, de amănunte semnificative, de acțiuni ale actorilor legate de viața lor lăuntrică și de situația respectivă se găsesc din belșug. Jocul pe care îl are în actul I Ocaemov cu portretul fiului său, sau acțiunea bătrînului care dă mîna cu Senia spunîndu-i: „Sînt absolut de acord cu dumneavoastră colega profesor“, sînt doar cîteva dintre ele. In afară de aceasta sînt o serie de alte momente care datorită muncii atente a regizorului au căpătat o rezolvare scenică deosebit de convingătoare. Amintim momentul reținerii lui Victor de Mașenca care parcă nu se îndură să-l lase să plece, deși acesta formal își ceruse iertare, fără a fi convinsă că acesta se va îndrepta. Ea se folosește de replica prin care-i dă o rublă „să-și facă pantofii“ pentru a-l întoarce din drum și a continua discuția, care este hotărîtoare pentru transformarea lui Victor. Un alt exemplu îl poate constitui momentul în care Mașa ocolește răspunsul către mama sa care-i cere să-l părăsească pe Ocaemov, felul în care adună cărțile și ghiozdanul și spune încurcată dar bucuroasă de pretextul găsit, că pleacă la școală.

Acestea credem că sînt cauzele pentru care, pe bună dreptate, publicul apreciază mai mult spectacolul cu distribuția B al Teatrului Armatei.

Inițiativa Teatrului Armatei prilejuiește un interesant schimb de experiență și totodată o rodnică activitate a numeroși actori tineri.

Calitățile și lipsurile celor două spectacole trebuie să fie serios analizate de colectivul Teatrului Armatei pentru ca pe baza muncii și experienței tuturor creatorilor să se găsească principiile și metodele cele mai bune care prin aplicarea lor să ducă înainte mișcarea noastră teatrală.

MIRCEA DRAGAN

Viața U.T.M.

Examenul

Pentru ce vrei să intri în partid?

Tov. Mateevschi întrebase calm, liniștit, fără nici o intonație. S-ar putea spune că întrebarea fusese rostită chiar prea simplu.

Cei din sală se întoarseră spre tov. Mateevschi, se uitară apoi unul la celălalt iar apoi privirile tuturor se îndreptară și rămaseră pironite asupra lui Romila.

Era o tăcere desăvîrșită. Din hală se auzeau puternic loviturile de ciocan. Răsuflarea greoaie a unei locomotive care manevra pe undeva pe aproape ajungea la fel de clară, pînă în sală.

Dumitru Romila se ridică cu greu de pe bancă.

Il privi și el pe tov. Mateevschi. Pe urmă privirile, gîndurile îi alunecară undeva departe. Mîinile îi spînzurau pe lîngă corp ca niște obiecte fără viață. O șuviță de păr îi căzuse peste frunte și se odihnea rezemată de sprîncene. În sală parcă încremenise totul. Pînă și ochii oamenilor păreau ceva fix, nemișcat.

Și dacă nu s-ar fi gîndit la întrebarea asta ar mai fi ce ar mai fi. Dar a stăruit atît asupra ei! Și-a luat viața zi cu zi, lună cu lună, an cu an. S-a gîndit la faptele lui. Le-a judecat, le-a întors și pe-o parte și pe alta. Și toate i se păreau că sînt pentru el argumente să intre în rîndurile partidului. Copilăria chinuită, muncită din vîrsta cea mai fragedă, dorul de a învăța și scrîșnetul amar al neîmplinirii dorinței de a pleca la meserie; zilele în care a aflat că partidul comuniștilor a deschis porțile școlilor pentru cei cărora înainte le era oprit și să intre în ele; zile în care a început să i se deschidă capul, să priceapă ce se petrece pe lumea asta, de ce se prăbușesc și cine dărîmă rînduielile pe care le crezuse de neatins.

Pretutindeni auzea de partidul comuniștilor. Faptele de neînțeles pentru el ale acestui partid, le lega în închipuire de isprăvile fără seamăn ale lui Făt Frumos din poveste care sloboade noroadele din lanțul robiei, alungă seceta și alte necazuri ce apasă asupra lumii. Despre oamenii din partidul comuniștilor se spunea că-s neînfricați, puternici și luptă pentru așezarea unei vieți luminoase. Cu timpul a ajuns la o înțelegere mai adîncă a acestor lucruri. Și a vrut să semene comuniștilor, să lupte ca și ei pentru o viață mai dreaptă. A devenit utemist. A pus în activitatea-i tot elanul și înflăcărarea unei tinereți în plină înflorire.

La depoul C.F.R.-Iași unde a fost repartizat după școală s-a împrietenit cu Mircea Andronic. Cînd au aflat că se primesc candidați în partid au hotărît împreună să dea cereri. Și iată-l acum și pe el, după ce Mircea a fost primit, în fața adunării de partid.

Ar vrea să depene tot acest fir al vieții în fața adunării comuniștilor. Dar nu poate. I se pare că povestind, n-ar face altceva decît vorbărie goală. Și totuși firul trebuie depănat, trebuie să povestească. Dar cum? Cum?

— Tovarăși... eu doresc să intru în rîndurile comuniștilor... să lupt pentru construirea socialismului...

Atît a putut să vorbească. E nemulțumit, dar gura nu i se mai descleștează, simte că nu mai are rost să spună nimic. N-a spus destul, n-a spus limpede, însă n-are rost s-o mai ia de la capăt.

Botez, maistru recepționer, după ce schimbă un cuvînt cu tovarășul din dreapta sa, clatină nemulțumit din cap și își însemnă pe un carnet ceva.

Comuniștii și utemiștii invitați la adunare pun întrebări: cum s-a pregătit pentru adunare; cum și-a ajutat tovarășii de muncă în calitate de responsabil de brigadă utemistă, de fruntaș al întrecerii socialiste; ce citește; care-i politica economică a partidului, care sînt drepturile și îndatoririle unui membru de partid...

Romila notează. Sînt întrebări la care nu s-a gîndit, altele la care trebuie să răspundă cu nu. Nu se mai uită la nimeni. Se ridică să răspundă. Vorbește întretăiat, smulge cuvintele, mărturisește cu greu slăbiciunile. Mintea-i este sfredelită de o întrebare grea: un om cu lipsuri poate fi primit în rîndurile partidului?

A terminat întrebările. Da, aceasta a fost ultima. Stă-n picioare și se uită întrebător la toți din jur. S-a așezat parcă mai ușurat. Așteaptă însă cu încordare să înceapă discuțiile. Se ridică maistrul Botez, un om în vîrstă. Cuprinde cu ochii întreaga sală și se întoarce zîmbind spre Romila. Vorbește cald, părintește, ca și cum ar vorbi cu copilul său.

— Eu îl știu pe tovarășul Romila ca un flăcău de nădejde în producție. Disciplinat, conștiincios, respectat de ceilalți. Niciodată nu s-a dat înlături de la greu. Nu mă împac însă cu o slăbiciune a lui, timiditatea. Uite acum în ședință a dat răspunsurile și s-a purtat ca și cum ar fi fost în boxa acuzaților. Păi ce fel de comunist o să fii tovarășe Romila — urmează energic Botez — dacă o să te bîlbîi, dacă o să te încurci, în vorbe, în gînduri și fapte, dacă la strîmtoare o să-ți pierzi capul? Ce fel?

— Ce fel de comunist o să fii — îl întreabă și Sîrbu, după ce l-a lăudat — dacă ești moale, te împaci cu lipsurile altora, dacă nu-i ajuți să scape de ele?

Vorbesc și alții. Îl laudă și-l critică. Îl critică și-l laudă. Ce fel de comunist poți fi dacă ești timid, moale, lipsit de curaj, dacă nu înțelegi cum să-ți ajuți tovarășii? Romila începe să se foiască. Se întoarce spre Mircea așteptînd ajutor. Mircea nu spune nimic. Iar se foiește.

„Nu muncesc, nu-s fruntaș? Ce se leagă de mine că-s moale și timid? Așa-i firea mea. Cum să-mi schimb firea?". Ar sări în sus, dar oamenii vorbesc atît de calmi, siguri și cu căldură încît un asemenea gest ar părea nebunesc.

Inima-i este înfierbîntată. Fiecare critică pare o lovitură de ciocan.

Urmează la cuvînt Mircea Andronic. Povestește despre prietenia lor, despre visurile clădite împreună. Despre visul lor de a deveni candidați de partid. Despre împlinirea visului său. Despre prietenul său Romila.

Ce frumos vorbește! Ce bine-l cunoaște Mircea! Dar ce face Mircea? Critică? Îl mustră?

Romila pune capul în pămînt. De cîte ori nu l-a mustrat Mircea pentru că nu a urmat facultatea muncitorească! Uite el, Mircea, termină acum facultatea. „Comunistul trebuie să fie om cult, bine pregătit politic, bun cunoscător al tehnicii". Îi aude parcă și acum cuvintele.

Urmează la cuvînt Nucă Emil, fost tovarăș de brigadă, Coruț Carolina cu care a lucrat în biroul organizației U.T.M., apoi Rață Ioan, secretarul organizației de bază U.T.M. Mai toți îi reamintesc de faptul că nu ține seamă de criticile tovarășilor de muncă, că acordă puțin interes pregătirii lui politice și ideologice.

Romila tot se mai foiește. N-ar fi vrut ca și aceștia să vorbească. Inima respinge critica, rațiunea o confirmă. Mintea-i este răvășită.

Ce se petrece cu el? Își dă seama că slăbiciunile pomenite sînt ale sale, că ceilalți au dreptul să-i ceară să-și schimbe firea și să devină un om întreg, un comunist. De ce se opune? De ce-i vine greu să-și recunoască greșelile?

Răspunsul nu vine. Sau vine, dar greu. N-a mai fost într-o asemenea adunare, nu i s-a mai cerut să-și schimbe firea, să devină om în puterea cuvîntului, n-a fost de mult așa scuturat. Se obișnuise să i se pună poza la panoul fruntașilor întrecerii socialiste, la gazeta de perete, să se vorbească despre el, în ziar și la emisiunea locală de asemenea. Toți îl luau în brațe. Mai ales organizația U.T.M.

„Mi-am pierdut capul — se mustră Romila. Mi s-a așezat o perdea peste ochi".

În minte îi reveniră iarăși cuvintele: „dacă vrei să fii comunist..." Cum să nu vreau? Nu numai că-și va smulge slăbiciunile, nu numai că se va lecui de ele, că-și va întregi firea, dar de va cere partidul chiar și viața și-o va da. Cuvîntul partidului i-a fost și-i va fi lege.

Gheorghe Balaur, președintele prezidiului adunării, trage concluziile. Critică organizația de partid că nu s-a îngrijit destul de Romila pînă acum, critică organizația de bază U.T.M. pentru același lucru, îi mustră pe comuniștii care muncesc în cadrul organizației U.T.M. pentru că au ajutat prea puțin pe un flăcău ca Romila.

Iar Romila își notează ce are de făcut cuvînt cu cuvînt.

Se trece la vot. Romila privește curajos înainte. Azi a dat un greu examen, a învățat multe. Niciodată nu va uita acest examen, cu problemele, cu frămîntările și emoțiile lui. Niciodată.

— Adunarea generală a organizației de partid de la depoul C.F.R.-Iași hotărăște în unanimitate primirea tovarășului Dumitru Romila în rîndurile candidaților de partid.

★

— Te felicităm, tovarășe Romila. Te felicităm din toată inima și te invidiem. Ai trecut un greu examen. Utemiștii Coruț Carolina și Vesiliu Ion, care participaseră ca invitați la ședință, îi strînseră cu putere mîna.

— Dac-ați ști cît a fost de greu!

— Am văzut, rîd ceilalți.

— Ei atunci să-l treceți și voi mai curînd, că ați învățat cred destul.

— Ți-ai și început munca, glumește Carolina.

Romila o privește drept în ochi și apoi izbucnește în rîs. Și veseli pornesc împreună spre casă.

PETRE NIȚA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Iași

Sosirea în Capitală a unor oaspeți de peste hotare

Luni noaptea au sosit în Capitală, ca oaspeți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, Alfred Praski, directorul Teatrului de Operetă din Leipzig, și Peter Bojach, directorul Teatrului de Operetă din Dresda.

În cadrul acordului de colaborare culturală dintre R.P.R. și R.D. Germană, cei doi oaspeți vor face în țara noastră un schimb de experiență cu teatrele de specialitate.

★

Marți dimineața a sosit din R.P. Ungară un grup de activiști culturali, invitați ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Din grup fac parte: Sallai Istvan, Baras Istvan, Tar Ferenc, Domokos Lajos și Katona Dezso.

★

Luni a sosit în Capitală o delegație de oameni ai muncii din Suedia, care, la invitația Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., va vizita țara noastră.

Din delegație fac parte: Erik Alderin (din orașul Stockholm) activist al Uniunii sindicale a muncitorilor tipografi, conducătorul delegației, Harald Almgren (Norrahammar) turnător, membru în Parlamentul suedez, Alle Burman (Kiruna) feroviar, președintele comitetului local pentru probleme sociale, Lars Pettersson (Oerebro) muncitor comunal, membru în conducerea organizației sindicale locale a muncitorilor comunali, Goesta Forsberg (Oernskoeldsvik) muncitor constructor, președintele organizației sindicale locale a muncitorilor constructori.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, oaspeții suedezi au fost salutați de reprezentanți ai secției internaționale a C.C.S.

(Agerpres)

O MESERIE DE CINSTE

Utemistul Matei Aurel de la G.A.S. Salonta, regiunea Oradea, se simte mîndru de munca sa de crescător de porci. El are în primire 22 de scroafe de la care, cu pricepere, a obținut pînă în luna octombrie 204 purcei peste plan.

Foto: **DUMITRU F. DUMITRU**

Voi contracta și de acum înainte

Cînd am contractat prima dată cu cooperativa pentru îngrășarea a doi boi, n-am prea avut încredere în foloasele acestui contract. Mă lămuriseră pe mine achizitorii cooperativei, dar tot stăteam în cumpănă. Mi-era greu să mă despart de boulenii pe care-i îngrijisem cu multă dragoste și-i săltasem de erau grași și frumoși — vite de gospodar bun. Am tras eu cu urechea ici și colo, pe la cei ce mai contractaseră, m-am sfătuit cu unii din ei, am văzut cît au dat și ce au luat și m-am hotărît. Am încheiat contractul și n-a fost rău deloc. Ba dimpotrivă: am luat bani frumoși și mi-am cumpărat o mulțime de lucruri prin comerțul de întîmpinare.

Rezultatele primei încercări mi-au dat curaj și pe la sfîrșitul lui septembrie anul trecut am mai contractat o vacă de vreo 320 kg., pe care am predat-o de 480 kg. Și de data aceasta am fost mulțumit și parcă am prins o dragoste mai mare de munca asta.

În prima lună din anul acesta am contractat iarăși doi boi și o vacă. De data aceasta, grija mea pentru animale a crescut. Doream să le dau cît mai grase și mai frumoase. Era și interesul meu. Cu cît sporul peste greutatea contractată crește, cu atît crește și suma de bani pe care-i încasez, pentru că sporul se plătește în acord progresiv.

Boii i-am predat, după cum era învoiala în contract, la 20 septembrie. Erau cu 225 kg. mai grași decît greutatea contractată. Am primit pe ei 6 460 lei. Cu banii aceștia mi-am reparat și completat inventarul agricol, mi-am achitat impozitele, iar tatăl meu care locuiește și muncește împreună cu mine — și-a achitat și o parte din impozitele pe anul 1955. Ne-am aprovizionat apoi pentru iarnă, ne-am cumpărat îmbrăcăminte și încălțăminte, iar prin comerțul de întîmpinare am cumpărat cizme, bumbac și altele. In plus, am fost scutiți de 700 kg din cota de cartofi și de 94,50 kg. din cota de carne. Cum să nu te tragă inima la treabă cînd vezi că rodul muncii tale este plătit cum se cuvine, după cantitatea și calitatea lui?

Vaca trebuie s-o predau la 26 noiembrie în greutate de 460 kg. Nu s-a împlinit încă sorocul și după cît am cîntărit-o eu din ochi, are de pe acum peste 500 kg. Nu-i vorbă că am și îngrijit-o. I-am dat mîncare la timp, așa cum scrie la carte.

Nu de mult timp am mai contractat iarăși doi boi. Pe aceștia trebuie să-i dau de 1.600 kg. N-am să rămîn nici de data asta de rușine, doar pînă acum nu mi s-a întîmplat niciodată să nu-mi respect obligațiile din contract. Pînă la 15 decembrie, cînd se-mplinește timpul să-i dau, vor crește mult peste cele 1600 kg. prevăzute în contract.

Cu banii pe care-i voi primi pe ei și pe vacă vreau să-mi iau cele de trebuință pentru casă, să mă aprovizionez cu furaj și să cumpăr încă o pereche de boi și o vacă, pentru care să închei din nou contract cu cooperativa. Ca să realizez însă planul acesta, trebuie să muncesc și mai vîrtos pentru că atunci cînd crești vite trebuie să fii om harnic și să ai ochi de gospodar. Grajdul trebuie să fie întotdeauna curățat, aerisit, vita trebuie adăpată la timp și hrănită bine. Nu-i deajuns să-i arunci dimineața în iesle un snop de coceni cît poți duce-n spate și apoi s-o lași cu tainul ăsta pînă noaptea. În fiecare zi trebuie să-i dai apă și hrană la anumite ore. Apoi nici hrana nu-i folosește dacă i-o dai așa, cum s-o nimeri, numai ca să nu moară de foame. Cocenii trebuie tocați, înmuiați, amestecați cu borhot și uruială sau tărîțe. După aceea trebuie să gîndești bine și să-i dai cu socoteală fîn, sfeclă sau cartofi și boabe. Cînd nu ai aceste nutrețuri, trebuie să știi cum să le înlocuiești cu ceea ce ai.

Ca să înveți toate aceste reguli după care să crești vitele, e bine să asculți sfaturile tehnicienilor și conferințele care se țin la căminul cultural. Eu am învățat în felul acesta multe lucruri, folositoare. Punînd în practică cele învățate am obținut rezultate bune.

Eu am experiență acum, sînt convins de avantajele contractării de animale cu statul și de aceea voi da statului pe bază de contract vite tot mai multe și mai grase. Cred că prin aceasta contribui și eu la creșterea nivelului de trai al nostru, al tuturor.

SECIU ALEXANDRU
țăran muncitor din comuna Feldioara regiunea Stalin

Învățămîntul în limba maternă pentru minoritățile naționale

Pentru minoritățile naționale din țara noastră, învățămîntul în limba maternă, care era un vis de nerealizat în trecut, a devenit o realitate în anii puterii populare.

Maghiari sau germani, turci sau sîrbi, ucraineni, bulgari sau tătari învață astăzi în școli anume create pentru ei. Despre această realitate vorbesc numeroase cifre și fapte.

În peste 3.200 de unități de învățămînt preșcolar, elementar și mediu, materiile se predau în limbile a 15 minorități naționale. În anul școlar 1953-1954 au funcționat pentru populația maghiară aproape 1.600 de școli elementare, medii, medii tehnice și pedagogice, frecventate de aproape 190.000 de elevi; pentru populația germană 329 de școli elementare și medii cu peste 33.000 de elevi; pentru populația rusă și ucraineană 137 de școli elementare, medii și pedagogice, cuprinzînd 14.880 de elevi etc.

La Cluj și la Tg. Mureș funcționează 8 instituții de învățămînt superior, cu 16 facultăți cu limba de predare maghiară. Printre acestea sînt Universitatea „Bolyai" și Institutul pedagogic „Bolyai" din Cluj, Institutul medico-farmaceutic și Institutul de teatru „Szentgyörgy Istvan" din Tg. Mureș etc.

Toate aceste instituții de învățămînt sînt frecventate de peste 370.000 de elevi și peste 3.000 de studenți.

Școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale sînt înzestrate cu tot materialul didactic necesar bunei lor funcționări. Dacă în anul 1948, anul înfăptuirii reformei învățămîntului, au fost editate pentru aceste școli 39 de titluri de manuale didactice, în 265.950 exemplare, în anul 1953 numărul titlurilor acestor manuale a crescut la aproape 200, cu un tiraj de peste 1.400.000 exemplare. Între anii 1948-1953 totalul titlurilor tipărite în limbile minorităților naționale a atins cifra de peste 860, într-un tiraj de 5.379.000 exemplare. În acest an, s-au editat 179 de titluri de manuale didactice în peste 1.180.000 exemplare, dintre care în limba maghiară: 79 de titluri în 970.160 exemplare; în limba germană: 63 de titluri în 188.850 exemplare; în limba sîrbă: 20 de titluri în 15.920 exemplare etc.

(Agerpres)

—○—

Tineretul ia parte la ucrările de defrișare

Zilele acestea, din inițiativa organizației U.T.M. din orașul Turda, aproape 1.500 de tineri și tinere din întreprinderile și școlile din localitate, au luat parte la lucrările de defrișare a 150 de hectare de pășune în împrejurimile orașului și la săpatul a 125 de gropi pentru săditul pomilor.

Venind în sprijinul oamenilor muncii din agricultură, 325 de tineri și tinere au dat ajutor la culesul porumbului colectiviștilor din comuna Mihai Viteazu.

—○—

Gestionar necinstit deferit justiției

Gestionarul Degan Vasile de la bodega nr. 3 a cooperativei „Filimon Sîrbu" din Orăștie a falsificat băuturile adăugîndu-le o mare cantitate de apă. În felul acesta în buzunarul său a intrat o sumă frumoasă de bani.

Utemistul Bențea Ion, inspector de la Banca de stat din Orăștie a demascat procedeele necinstite ale gestionarului.

Gestionarul Degan Vasile a fost înlăturat din funcția ce o deținea și deferit organelor procuraturii pentru a-și primi pedeapsa.

Corespondent
SIMTION SIMION

În ajutorul celor care țin informările politice în adunările generale U.T.M.

În întîmpinarea Întîlnirii internaționale a tineretului sătesc *)

Peste puțin timp se împlinește un an de cînd un grup de tineri țărani din San Alberto — provincia Ravenna din Italia — s-au întîlnit și au discutat probleme legate de îmbunătățirea condițiilor de viață ale tinerilor de la sate. Analizînd experiența dobîndită în lupta lor pentru apărarea drepturilor, grupul de tineri italieni a formulat revendicările comune ale tinerilor din regiune lansînd un apel înflăcărat către tineretul din lumea întreagă în vederea convocării unei Intîlniri internaționale a tineretului sătesc.

Apelul tinerilor țărani din San Alberto s-a bucurat de un larg ecou în rîndul milioanelor de tineri de la sate din toate țările lumii. F.M.T.D., ca luptătoare activă pentru pace și drepturile vitale ale tinerei generații a lumii, a hotărît să sprijine prin toate mijloacele inițiativa tinerilor italieni, să contribuie la rezolvarea problemelor tineretului sătesc și să pregătească Intîlnirea internațională.

★

Pregătirile care au loc pentru Intîlnirea internațională a tineretului sătesc se desfășoară în condițiile intensificării luptei întregii omeniri pentru triumful tratativelor, pentru pace și întărirea colaborării între popoare.

Lupta fără răgaz, consecventă a forțelor păcii în frunte cu Uniunea Sovietică, a dus în ultima vreme la anumite rezultate pozitive. A încetat să mai bată tunul în Coreea, s-a pus capăt vărsării de sînge în Indochina.

Recent a fost adoptat în unanimitate de către Comitetul Politic și Adunarea Generală a O.N.U. proiectul de rezoluție al U.R.S.S., Franței, Angliei, Canadei și S.U.A. în problema reducerii înarmărilor și interzicerii armelor de exterminare în masă. In ultimul timp, legăturile economice și culturale ale U.R.S.S. cu țările capitaliste s-au lărgit considerabil și continuă să se lărgească. In ultima vreme s-au îmbunătățit relațiile dintre U.R.S.S. și Iugoslavia; astfel au fost întreprinși pași însemnați pentru reluarea comerțului cu Iugoslavia, organizarea unor legături în problemele culturale și alte probleme.

Opinia publică mondială a primit cu bucurie nota Guvernului Sovietic din 13 noiembrie, adresată guvernelor țărilor europene și S.U.A., și sprijină cu căldură propunerea cu privire la convocarea la 29 noiembrie la Moscova sau Paris a unei conferințe pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

Succesele obținute în slăbirea încordării internaționale confirmă pe deplin însemnătatea tratativelor în relațiile internaționale.

Desfășurarea evenimentelor arată însă că realizările pe calea destinderii internaționale atît de mult dorite de către omenire, sînt primite cu ostilitate de către cercurile conducătoare agresive, în primul rînd de către cele din S.U.A. După cum se știe aceste cercuri au pus la cale noi acțiuni menite să sporească încordarea internațională. La puțin timp după încheierea lucrărilor Conferinței de la Geneva, diplomații americani sprijiniți de cei englezi și francezi au pus bazele pactului agresiv al Asiei de sud-est, S.E.A.T.O. In vreme ce U.R.S.S. luptă cu consecvență și fermitate pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, puterile occidentale iau asemenea măsuri ca recentele acorduri de la Londra și Paris care au drept țel să reînvie Wehrmachtul nazist și să adîncească scindarea Europei mărind pericolul unui nou război.

★

Situația internațională se răsfrînge în mod direct și asupra situației tinerilor țărani. Îmbelșugată, plină de bucurii este viața tinerilor colhoznici din U.R.S.S. a tinerilor colectiviști și țărani muncitori din țările de democrație populară. Și aceasta pentru că oamenii muncii din aceste țări sînt antrenați în munca pașnică, constructivă, pentru că întreaga politică a guvernelor acestor țări este îndreptată spre ridicarea bunăstării materiale și culturale a celor ce muncesc.

In timp ce tinerii țărani din țările lagărului democrat simt din plin grija statului pentru fericirea și bunăstarea lor, tinerii țărani din lumea capitalistă sînt exploatați crunt de marii proprietari de pămînt, simt tot mai mult consecințele nefaste, dureroase ale politicii cercurilor conducătoare agresive preocupate de pregătirile războinice.

In țările capitaliste marii proprietari acaparează întinderi imense de pămînt, în timp ce sute de mii de țărani n-au o palmă de pămînt.

In Italia, de pildă, 5.500.000 de țărani sînt lipsiți complet de pămînt, iar 300.000 de tinere fete și copii din sudul țării trudesc din greu pe ogoarele marilor proprietari de pămînt.

În Germania occidentală, în fiecare an 350.000 de tineri sînt siliți să părăsească satul lor natal în speranța că la oraș vor putea cîștiga o coajă de pîine. In Japonia ocupată de imperialiștii americani, după datele oficiale 4.000.000 de tineri șomeri de la sate au luat drumul orașelor pentru a căuta alte mijloace de existență.

In S.U.A., unde se coace mai mult decît în orice țară capitalistă criza agrară, muncitorii agricoli sînt siliți de marii proprietari de pămînt să lucreze în condiții îngrozitor de rele. Legea nu limitează durata zilei de lucru pentru muncitorii agricoli. Adesea aceștia sînt forțați să lucreze pînă la istovire sub supravegherea paznicilor înarmați.

Ca în societatea primitivă trăiesc tinerii țărani din țările coloniale și dependente. „Trăim viața unui om din epoca de piatră — declară un tînăr din Camerun. Ne adăpostim într-o colibă de lut acoperită cu paie. Nu am văzut niciodată un tractor sau o combină. Ne gîndim la cinema, teatru, bibliotecă ca la niște lucruri de basm".

In Kenya 3000 de coloniști posedă 50% din pămînturile cele mai fertile, în timp ce 5.500.000 de locuitori împart cealaltă jumătate.

In Argentina proprietarii de pămînt stăpînesc cîte 20.000-30.000-50.000 hectare în timp ce majoritatea populației rurale este lipsită de pămînt. Numai în regiunea Santa Fe 40.000 de tineri țărani n-au un petec de pămînt și rabdă de foame.

Și s-ar putea aduce desigur încă multe, multe exemple triste, dureroase, despre viața tinerilor țărani din țările robite capitalului.

★

Nu este deloc de mirare că pretutindeni apelul tinerilor țărani din Ravenna a fost îmbrățișat cu căldură, s-a bucurat de un larg ecou. Cuvintele apelului, ideea întîlnirii a trezit în inimile tinerilor truditori ai ogoarelor noi speranțe într-un viitor mai bun, a făcut să crească hotărîrea de luptă a acestora pentru pace și bunăstare.

Pentru a populariza Intîlnirea o echipă de tineri din Togoland (Africa neagră) a parcurs pe jos 892 de kilometri. O sumedenie de inițiative au loc pretutindeni în întîmpinarea Intîlnirii: mitinguri și consfătuiri, excursii și reuniuni tovărășești, vizionări de filme, întreceri sportive, expuneri asupra vieții tineretului sătesc, reprezentații date de grupuri culturale de amatori etc. În Japonia, Iran, Italia, Martinica, Comitetele naționale au organizat întîlniri naționale ale tineretului sătesc. În Ecuador, Finlanda și alte țări au avut loc festivaluri ale tinerilor țărani. În Uruguai sub patronajul sindicatelor se organizează vizionări de filme, campionate de fotbal între tinerii de la ferme și din uzine.

Totodată crește combativitatea tineretului în lupta sa împotriva pregătirilor de război și a ocupației americane. În Germania occidentală tinerii țărani au organizat diferite acțiuni și manifestații sub lozinca „Vrem pămînt, nu înarmare". Cînd ocupanții americani au împrejmuit cu sîrmă ghimpată o întindere de pămînt din satul Uchinada (Japonia) alungînd pe locuitori, țăranii — tineri și vîrstnici, femeile și copiii au tăiat sîrma ghimpată și au continuat să lucreze ogoarele sub focul artileriei. Totodată locuitorii satului au barat șoselele împiedicînd camioanele cu muniții să ajungă la poligon. Rezistența țăranilor din Uchinada împotriva transformării ogoarelor în obiective militare, care a durat 108 zile, a constituit un puternic imbold în lupta poporului și tineretului japonez pentru pace și independență națională. În insula Java mii de tineri țărani participă la lupta împotriva construcțiilor militare la sate și a acaparării pămînturilor de către companiile străine.

Pregătindu-se pentru Intîlnire, tinerii țărani supuși cruntei exploatări capitaliste s-au putut convinge odată mai mult că numai strîns uniți, organizați, vor putea să lupte cu succes pentru drepturile lor vitale. După cum se știe majoritatea tineretului de la sate din țările capitaliste nu este organizat. Or, pregătirile în vederea Intîlnirii au dus la strîngerea unității tineretului sătesc, la organizarea lui. Astfel au luat ființă echipe și cluburi culturale și sportive, comitete pentru apărarea drepturilor, secții ale tineretului în sînul organizațiilor țărănești și sindicale. În India, de pildă, în numeroase provincii, în cursul pregătirilor pentru Intîlnire s-au pus bazele înființării unor noi organizații de tineret la sate. În Italia, în cursul diferitelor acțiuni legate de pregătirile Intîlnirii, organizațiile de tineret, sindicale și altele au recrutat aproape 50.000 de noi membri, au format 300 de noi organizații locale sătești și 60 de comisii de tineret pe lîngă ligile muncitorilor agricoli. În perioada pregătirii Intîlnirii crește combativitatea tineretului. Tinerii muncitori agricoli din satul libanez Deirmimas de pildă, care lucrau cîte 12 ore pe zi pentru doi pfunzi libanezi, după adunarea pentru pregătirile în vederea Intîlnirii internaționale au cerut să li se micșoreze ziua de muncă la 10 ore și să li se sporească salariul la 3 pfunzi. Revendicările lor au trebuit să fie satisfăcute. În Franța de asemenea organizațiile de tineret care au susținut în mod activ întîlnirile tinerilor viticultori și-au mărit numărul membrilor și au creat numeroase organizații locale. În Mexic, în statul Nuevo Leon, în cursul unei întîlniri la care au participat 250 de tineri țărani s-a constituit un comitet pentru apărarea drepturilor tineretului sătesc al acestei regiuni.

În cadrul diverselor activități ale tineretului în întîmpinarea Intîlnirii se aleg delegații pentru conferință. Au și fost aleși 15 delegați din Indonezia, 8 din Iran, 6 din Venezuela, 30 din Franța, 10 din Alger, 10 din Mexic, 8 din Finlanda. În R. D. Germană și Germania occidentală au fost create comitete pentru pregătirea Intîlnirii. Ele au hotărît ca tinerii germani să participe la Intîlnirea internațională cu o delegație a întregii Germanii.

In numeroase țări se fac colecte pentru a asigura participarea delegațiilor la Intîlnire.

Tinerii din Uniunea Sovietică care lucrează în agricultură luptă cu succes pentru recolte bogate la hectar, pentru un nou avînt în domeniul creșterii animalelor.

La chemarea Partidului Comunist, mii de tineri și tinere din Țara Socialismului victorios au plecat să muncească pentru valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite. 149.000 de comsomoliști și tineri au redat țării suprafețe de milioane de hectare din Kazahstan, Altai și regiunea Volgăi. În Altai și Kazahstan de pe noile pămînturi valorificate s-au strîns deja primele recolte.

Succesele minunate în muncă a tineretului sovietic din agricultură, viața sa tot mai luminoasă, însuflețesc pe tinerii țărani de pretutindeni în munca și lupta lor.

Urmînd pilda tinerilor colhoznici, tinerii țărani din țările de democrație populară sînt în primele rînduri în lupta pentru recolte bogate.

Nu demult, a avut loc cea de a doua plenară a C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, care a trasat pentru anii 1954-1955 un program de valorificare a 800.000 hectare de pămînturi virgine și înțelenite. Răspunzînd chemării Conducerii Centrale a Uniunii Tineretului Polonez numeroși tineri din Varșovia, Lodz, Cracovia și din alte orașe ale țării au cerut să plece în regiunile de valorificare a pămînturilor înțelenite. În toate țările de democrație populară tinerii răspund cu entuziasm chemării partidului și organizației pentru traducerea în viață a sarcinilor mărețe privind continua înflorire a agriculturii.

În întîmpinarea Întîlnirii internaționale a tineretului sătesc tinerii din R.P.R. care muncesc în agricultură își intensifică eforturile pentru terminarea la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de toamnă, pentru traducerea în viață a proiectului de Directive elaborat de partid privind dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani. Organizațiile U.T.M. de la sate, vor trebui să mobilizeze și mai intens tineretul la îndeplinirea sarcinilor, să desfășoare o și mai largă muncă educativă în rîndurile tinerilor tractoriști, a tuturor tinerilor muncitori agricoli. Tinerii noștri tractoriști, colectiviști și țărani muncitori educați de partid în spiritul internaționalismului proletar sînt conștienți că lupta lor neîncetată pentru dezvoltarea agriculturii constituie un sprijin în lupta tinerilor țărani din lumea întreagă pentru pace și bunăstare. Ei știu că în fiecare succes al nostru, răsună solidaritatea tineretului din R.P.R. cu tinerii truditori ai ogoarelor din lumea capitalistă.

Împreună cu solii tineretului care muncesc în agricultură din U.R.S.S., din țările de democrație populară, delegația noastră la Întîlnirea internațională a tineretului sătesc va împărtăși cu bucurie și mîndrie din viața și realizările mărețe înregistrate de tinerii noștri de la sate în lupta pentru o recoltă bogată, pentru socialism.

★

Din toate colțurile lumii, sute de tineri de la sate de diferite convingeri politice și religioase se vor întîlni între 9 și 15 decembrie la Viena, în sala Mozart, unde se va deschide Intîlnirea internațională a tineretului sătesc. Timp de șapte zile solii tineretului de la sate din toate țările lumii vor dezbate problemele legate de viața și activitatea tineretului rural. La sfîrșitul lucrărilor delegații vor adopta o Cartă Mondială a tinerilor țărani care va călăuzi lupta milioanelor de tineri de la sate pentru pace și o viață mai bună.

---

* Acest material va servi organizațiilor U.T.M. sătești care vor face informări în întîmpinarea Intîlnirii internaționale a tineretului sătesc.

Largul ecou internaţional al noii propuneri sovietice în problema securităţii colective

FRANŢA

PARIS 16 (Agerpres). — Propunerea guvernului sovietic cu privire la convocarea la 29 noiembrie a unei conferinţe în problema organizării unui sistem general european de securitate colectivă se află în centrul atenţiei presei pariziene din 15 noiembrie.

Ziarul „Libération" subliniază că nota sovietică „a produs o puternică impresie". Ziarul arată că această notă „confirmă seriozitatea cu care priveşte Moscova consecinţele probabile ale înarmării Germaniei de la Bonn".

„Libération" propune ca dezbaterile din Adunarea Naţională cu privire la ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris, fixate pentru 10 decembrie, să fie amînate.

Spre deosebire de ziarele democrate, presa burgheză propune să se dea un răspuns negativ la nota guvernului sovietic.

Ziarul „Figaro" scrie:

„Diplomaţia sovietică a întreprins o nouă ofensivă împotriva acordurilor de la Paris... Sensul acestei noi iniţiative sovietice este suficient de limpede. Ea urmăreşte să împiedice ratificarea acordurilor de la Paris. De altfel în nota sovietică se spune acest lucru cu toată claritatea".

Ziarul „Combat" consideră că nota guvernului sovietic constituie „un avertisment" dat celor trei puteri occidentale. Potrivit părerii ziarului, Uniunea Sovietică poate convoca o conferinţă doar cu participarea acelor ţări care „vor accepta propunerea sa". „De acum înainte, continuă „Combat", iniţiativa depăşeşte cadrul relaţiilor dintre cele patru puteri".

O serie de politicieni francezi au făcut declaraţii pe marginea notei sovietice. Gaston Palewski, deputat în Adunarea Naţională, a declarat: „Mi se pare de neconceput respingerea propunerii de a se convoca o nouă conferinţă la Paris cu participarea a nouă ţări din Europa răsăriteană, pe de o parte, şi a celor 16 sau 17 ţări atlantice pe de altă parte, şi aceasta cu atît mai mult cu cît, după cum noi am remarcat recent, Sovietele nu pun nici un fel de condiţii preliminare pentru examinarea propunerilor cu privire la securitatea colectivă".

GERMANIA OCCIDENTALA

BERLIN 16 (Agerpres). — Toate ziarele de duminică din Berlinul occidental au publicat la loc de frunte ştirea despre nota guvernului sovietic adresată guvernelor statelor europene.

Paralel cu expunerea principalelor puncte din nota guvernului sovietic, ziarele au publicat informaţii cu privire la primele ecouri la această notă. Ziarele au acordat o deosebită atenţie declaraţiei făcute de Adenauer la întrunirea electorală a partidului creştin-democrat din Darmstadt. Cu acest prilej el şi-a exprimat convingerea că principiul propunerii sovietice nu va fi respins de către puterile occidentale, dar a menţionat că pentru convocarea conferinţei se propune „o dată prea apropiată". Referindu-se la o ştire transmită din Weissenburg (Bavaria), de agenţia D.P.A., ziarul „Telegraf" scrie că Ollenhauer a declarat la adunarea alegătorilor din acest oraş că „pentru Occident va fi cu neputinţă să respingă această propunere sovietică". Ziarul mai adaugă că Ollenhauer „a cerut stabilirea unor relaţii normale cu Uniunea Sovietică asemănătoare celor din perioada Republicii de la Weimar".

★

BERLIN 16 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Ziarele vest-germane din 15 noiembrie consacră un loc de frunte notei Guvernului Uniunii Sovietice.

Ziarul „Frankfurter Rundschau" publică pe prima pagină o dare de seamă asupra textului notei, iar în articolul de fond sprijină principiul tratativelor între toate statele europene. „Avem dreptul să cerem să se folosească toate posibilităţile pentru a se ajunge la tratative în problema unificării Germaniei. Nici un german nu poate fi de acord cu respingerea unor astfel de tratative". În legătură cu aceasta, ziarul subliniază încă odată că acordurile de la Paris „fac ca unificarea Germaniei să fie pentru mult timp o iluzie".

Ziarul „Die Welt" care apare la Hamburg, publică textul integral al notei. După ce reproduce ecouri ale notei, ziarul conchide: „Este limpede că oferta sovietică de a duce tratative nu poate fi respinsă cu uşurinţă". Influentul ziar burghez, Frankfurter Allgemeine" publică de asemenea textul complet al notei.

ANGLIA

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Referindu-se la noua notă a Uniunii Sovietice, Stanley Priddle, comentatorul agenţiei Reuter, scrie: „Cercurile diplomatice din Londra consideră că Uniunea Sovietică îşi poate realiza planul de convocare a unei conferinţe în problemele securităţii europene în luna aceasta, în ciuda răspunsului negativ ferm al puterilor occidentale pe care le-a invitat să participe la conferinţă.

Se presupune că una din metodele cu ajutorul cărora Kremlinul va încerca, probabil, să asigure sprijinirea planului său de către cercurile occidentale, va fi ţinerea conferinţei proiectate, chiar şi în cazul cînd la ea vor participa numai ţările blocului comunist, şi folosirea ei ca o platformă propagandistică de pe care să poată lansa noi chemări împotriva înarmării Republicii federale germane". Observatorul consideră că guvernele puterilor occidentale vor condamna o astfel de conferinţă; totuşi, recunoaşte el, „ea poate atrage atenţia opiniei publice" şi poate contribui la înţelegerea punctului de vedere al Uniunii Sovietice în problemele securităţii colective.

★

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 noiembrie, Comitetul Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie a dat publicităţii o declaraţie, în care arată că nota sovietică „deschide noi posibilităţi largi de asigurare a unei reglementări trainice şi paşnice în Europa. Anglia trebuie să accepte imediat această invitaţie şi să folosească toată influenţa sa pentru a asigura succesul conferinţei. Aceasta este alternativa la politica nefastă de reînarmare a Germaniei, dusă în prezent de guvernele ţărilor vest-europene".

★

LONDRA 16 (Agerpres). — Presa burgheză face o scurtă expunere a notei din 13 noiembrie adresată de guvernul sovietic guvernelor ţărilor europene şi S.U.A. Numai ziarul „Times" publică textul integral al notei. Presa engleză trece sub tăcere acea parte din nota sovietică în care se spune că traducerea în viaţă a planurilor de reînviere a militarismului german elaborate la conferinţele de la Londra şi Paris „va provoca în mod inevitabil agravarea relaţiilor dintre statele europene, intensificarea cursei înarmărilor şi sporirea considerabilă pentru popoarele din Europa a poverii cheltuielilor militare. În legătură cu aceasta, va fi cu totul firesc dacă popoarele europene iubitoare de pace vor fi nevoite să ia măsuri noi pentru asigurarea securităţii lor".

Observatorul diplomatic al ziarului „Times" declară că ultima notă „urmăreşte şi mai evident decît cele anterioare, să întîrzie înarmarea Germaniei occidentale".

Farr, comentatorul diplomatic al ziarului „Daily Mail" scrie că puterile occidentale au căzut de acord în cazul unor tratative confidenţiale" să nu participe la conferinţă, pînă după ratificarea acordurilor de la Paris. Intr-un articol redacţional „Daily Telegraph and Morning Post" relevă că nota invită şi statele neutre să participe la conferinţa europeană.

„Din această cauză, scrie în continuare ziarul, propunerii sovietice trebuie să i se dea mai mult decît un răspuns scurt şi evident că ţelul ei este de a împiedica ratificarea acordurilor de la Paris şi de a destrăma Uniunea nord-atlantică. Bineînţeles, acesta este scopul ei principal şi direct. Dar nota înseamnă ceva mai mult. Guvernul sovietic, probabil, vrea într-adevăr un pact de securitate colectivă, care să grupeze toate ţările europene".

IUGOSLAVIA

BELGRAD 16 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele „Borba" şi „Politica" publică fără nici un comentar expunerea notei guvernului sovietic adresată guvernelor ţărilor europene, S.U.A. şi Republicii Populare Chineze cu privire la convocarea la 29 noiembrie la Moscova sau la Paris a unei conferinţe pe întreaga Europă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa.

ITALIA

ROMA 16 (Agerpres). — Nota guvernului sovietic cu privire la convocarea unei conferinţe pe întreaga Europă a fost primită cu un deosebit interes de opinia publică din Italia şi a fost publicată la loc de frunte de aproape toate ziarele. Ziarul „Unita" a publicat textul notei sovietice şi un articol pe prima pagină al corespondentului său din Moscova sub titlul „O nouă iniţiativă a guvernului sovietic îndreptată spre pace şi spre slăbirea încordării din relaţiile internaţionale".

Presa burgheză, care acordă de asemenea mult loc notei guvernului sovietic, cere respingerea notei sovietice. Ziarul „Messagero" a publicat extrase din nota sovietică într-o corespondenţă din Washington în care, ţinînd isonul propagandei americane, susţine că Uniunea Sovietică şi-ar propune ca scop „să împiedice ratificarea acordurilor cu privire la înarmarea Germaniei semnate la Paris". „Messagero" trece însă sub tăcere faptul că Uniunea Sovietică vede în crearea noului wehrmacht o ameninţare a libertăţii şi independenţei tuturor ţărilor europene, o sursă primejdioasă de conflicte militare în Europa şi propune crearea unui sistem eficient de securitate colectivă în Europa.

S. U. A.

NEW YORK 16 (Agerpres). — TASS transmite: Un purtător de cuvînt al Departamentului de stat al S.U.A. a comunicat corespondenţilor de presă că Departamentul de stat a primit nota guvernului sovietic şi că ea va fi „studiată amănunţit".

După cum relatează Hightower, corespondentul agenţiei Associated Press, reprezentanţi oficiali ai Departamentului de stat au studiat cu atenţie nota sovietică, dar judecînd după toate indicaţiile, ei continuă să împărtăşească părerea secretarului de stat, Dulles — că tratativele cu Uniunea Sovietică în problemele europene nu pot fi încununate cu succes atita timp cît nu se va hotărî definitiv şi oficial participarea Germaniei occidentale la Uniunea Atlanticului.

Hightower face presupuneri în legătură cu ceea ce se va întreprinde în cazul cînd S.U.A. şi celelalte ţări occidentale vor respinge propunerea guvernului sovietic. El consideră că Uniunea Sovietică, va convoca evident, o conferinţă la Moscova a acelor ţări care vor răspunde favorabil la propunerea sovietică. „Această conferinţă, declară Hightower, va putea elabora vreun tratat, care... s-ar putea să fie rivalul răsăritean al Uniunii Atlanticului".

De reacţia „persoanelor oficiale" din S.U.A. se ocupă şi alţi observatori, care consideră că Statele Unite vor respinge propunerea sovietică. Declaraţiile acestor „persoane oficiale" conţin numeroase afirmaţii că nota sovietică ar reprezenta „o manevră propagandistică" urmărind exclusiv să scindeze „frontul" puterilor occidentale şi să împiedice ratificarea acordurilor de la Londra şi Paris.

Corespondentul din Washington al agenţiei United Presse. Gonzalez nu ascunde că persoanele oficiale de la Washington sînt neliniştite de reacţia la propunerea sovietică a „popoarelor unor asemenea ţări ca Franţa, care se teme de o Germanie înarmată..." Corespondentul agenţiei Associated Press. Hightower, subliniază de asemenea „teama unor cercuri" (din Europa — N. R.), că înarmarea Germaniei poate duce la reînvierea hitlerismului.

Să fie asigurată pacea în Europa!

Acad. prof. Constantinescu-Iaşi

Ministrul Cultelor

Ca şi întregul nostru popor am luat cunoştinţă cu multă satisfacţie de nota adresată de către guvernul sovietic guvernelor ţărilor europene şi S.U.A. cu privire la convocarea unei conferinţe în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa. Succesul acestei conferinţe înseamnă fără îndoială asigurarea păcii în întreaga Europă.

Noua propunere sovietică este de o excepţională însemnătate. Popoarele europene trebuie să aleagă între a merge pe calea refacerii militarismului german şi a construirii de noi blocuri militare, calea războiului şi a nenorocirilor de tot soiul sau calea propusă de Uniunea Sovietică, calea care asigură pacea şi prosperitatea popoarelor.

Rezolvarea problemei germane priveşte nu numai ţările vecine cu Germania ci întreaga Europă printre care şi ţara noastră.

Propunerea sovietică este singura soluţie practică pentru liniştea întregii Europe; ea se ridică luminoasă în faţa tuturor combinaţiilor pornite din Wall-Street şi ticluite la Londra şi Paris.

Solidaritatea tuturor oamenilor iubitori de pace din întreaga Europă va impune reuşita acestei noi acţiuni, dovadă vie a politicii consecvente de pace a guvernului sovietic.

Pacea — dorinţa fierbinte a popoarelor

Dinu Negreanu

regizor — Laureat al Premiului de Stat

Iată un nou şi însemnat pas în direcţia soluţionării juste a problemei germane, în direcţia asigurării securităţii colective în Europa, pentru destinderea încordării în relaţiile internaţionale: Nota guvernului sovietic adresată Franţei, celorlalte guverne europene şi S.U.A. Din nou, Uniunea Sovietică îşi dovedeşte politica sa consecventă de pace oferind calea înţelegerilor şi a tratativelor pentru o pace dreaptă şi trainică. Popoarele Europei şi ale lumii întregi sînt dornice de zile senine, lipsite de norii ameninţători ai pregătirilor războinice. Oamenii vor să trăiască liberi, să muncească cinstit, să creeze bunuri materiale şi spirituale pentru propria lor fericire. Acest lucru o vor şi popoarele sovietice şi oamenii muncii din ţările de democraţie populară, acest lucru îl vor milioanele de oameni simpli ai lumii.

Pentru liniştea căminelor noastre, pentru asigurarea unei păci în care munca, ştiinţa şi arta să înflorească şi să se dezvolte, pentru binele întregii omeniri, împotriva manevrelor de război revanşarde şi a acordurilor agresive de la Londra şi Paris — nota Guvernului Sovietic se ridică ca un glas răspicat al popoarelor împotriva uneltirilor agresive ale imperialiştilor.

Eu, ca lucrător pe tărîmul artei cinematografice, socot pacea ca un lucru absolut indispensabil pentru dezvoltarea creaţiei, artei pusă în slujba libertăţii şi fericirii popoarelor.

Tocmai pentru aceasta, în conştiinţa noastră, a întregului popor, noua iniţiativă de pace a guvernului sovietic îşi găseşte un cald şi puternic ecou.

INSEMNARI

Bijuteriile lui Goering şi „justiţia" de la Bonn

Cancelarul Adenauer vorbeşte foarte mult de dreptate şi justiţie. Cu greu s-ar putea cita vreo cuvîntare a domnului cancelar în care acesta să nu-l invoce pe dumnezeu şi să nu pomenească de dreptate şi justiţie. Fără dreptate şi justiţie cancelarul nu poate trăi nici o singură zi.

E bine să stabilim totuşi ce anume înţeleg guvernanţii Republicii de la Bonn prin cuvintele „dreptate" şi „justiţie". Am în faţă textul unei telegrame de presă: „După cum se anunţă de la Bonn, Banca Bavariei a predat fiicei lui Goering, fostul mareşal al lui Hitler, numeroase bijuterii de valoare pe care acesta le-a jefuit din ţările cotropite vremelnic de armatele naziste". Tatăl a jefuit cît a putut. Domnii de la Bonn, iubitori de „justiţie" binecuvintează: „Luaţi-vă bijuteriile fraulein Goering. Sînt doar rodul muncii tatălui dumneavoastră!" Asta pare culmea cinismului. Dar asta e „justiţia" de la Bonn. Ani de zile căpeteniile hitleriste au asasinat şi au jefuit. Noi ţinem minte bine Maidanek, Ausschwitz, Treblinka. Ne gîndim la monştrii S.S. care tăiau victimelor degetele cu inele cu tot. Cîte din aceste inele nu figurează printre „bijuteriile de familie" ale lui Goering? Acum fraulein Goering şi-a luat în primire moştenirea. Iar văduvele altor căpetenii naziste, frau Ribentropp şi frau Funk s-au instalat foarte confortabil în castelele şi vilele de la Bayrischzell şi Kochel, de pe malurile lacurilor Ammersee şi Stainbergsee care le-au fost înapoiate de iubitorii de „dreptate" de la Bonn. Ele îşi scriu în linişte memoriile, amintiri de pe vremea führerului. „Dreptatea" triumfă! Şi domnii de la „Nation Europa" exclamă patetic: „Noi vom face dreptate tuturor celor care au binemeritat de la patrie". Aici e cazul să amintim o întîmplare recentă. La Essen a avut loc într-o atmosferă solemnă o ceremonie deosebită. A fost instalată statuia fondatorului dinastiei regilor germani ai tunurilor, Alfred Krupp. Domnul Krupp a fabricat tunuri. Milioane de tineri germani au murit în ultimele două războaie mondiale pentru ca familia Krupp să-şi poată vinde tunurile. După toate astea cine mai poate contesta că Alfred Krupp a „binemeritat de la patrie"?

Trebuie să remarcăm că opera asta de dreptate faţă de cei care au „binemeritat" se loveşte de unele greutăţi. Presa vest-germană a relatat deunăzi despre fapta criminală a lui Hans Sauritz din Flansburg. Sauritz e negustor. El a cumpărat acum cîţiva ani bastonul de mareşal al şefului marinei hitleriste Raeder. Între timp, din cauza neglijenţei grave a lui Sauritz, preţiosul baston de mareşal a dispărut. Justiţia de la Bonn n-a putut, bineînţeles să lase nepedepsit un asemenea atentat la proprietatea unuia care a „binemeritat". Şi negustorul criminal a fost aspru condamnat.

Cu o asemenea justiţie ar fi de mirare să mai existe nedreptăţi printre cei care au „binemeritat". Oricît ar părea de necrezut, există totuşi! Unul din aceştia este herr Frichtenhafen actualmente „inspector de administraţie" în poliţie şi fost criminal de război. El a făcut o cerere la tribunal, să i se restituie apartamentul şi „micile lui amintiri" din vremea cînd era inspector în poliţia hitleristă şi teroriza locuitorii capitalei Olandei: un portret al lui Hitler pictat pe sidef, vre-o zece ordine şi medalii naziste şi vechea lui uniformă de paradă...

Ne oprim aici cu însemnările noastre. Nu poţi afla toate aceste lucruri fără mînie şi indignare. Este o sfidare la adresa fiecărui om cinstit. Este o sfidare adusă popoarelor care au cunoscut ororile cotropirii şi jafului hitlerist.

E. R.

17 noiembrie — Ziua Internaţională a studenţilor

17 noiembrie 1939. In această zi fasciştii au executat prin împuşcare 9 studenţi cehoslovaci. Studenţii din Praga n-au încetat însă lupta. Apelul lor a găsit răsunet în inimile tuturor studenţilor cinstiţi din întreaga lume. La 17 noiembrie 1945 solii studenţimii din 51 de ţări au pus la Praga bazele unei organizaţii studenţeşti internaţionale. 17 noiembrie devenise simbolul luptei studenţilor împotriva fascismului. Această luptă a luat un caracter organizat în 1946, cînd a fost întemeiată Uniunea Internaţională a Studenţilor. Influienţa U.I.S. este deosebit de puternică. Ea grupează astăzi în rîndurile sale 6 milioane de studenţi din 72 de ţări. U.I.S. luptă cu consecvenţă pentru pace, demască pe aţîţătorii la război. U.I.S. îşi spune cuvîntul în cele mai importante probleme ale vieţii internaţionale. Ea ajută organizaţiile studenţeşti naţionale în lupta lor pentru independenţă şi libertate. In acest an U.I.S. a trimis prin secretarul său Jiri Pelikan, un mesaj de salut studenţilor indonezieni, luptători activi pentru apărarea independenţei patriei lor împotriva colonialiştilor. „Noi urmărim cu interes lupta voastră pentru un învăţămînt democratic, pentru apărarea păcii în Asia, pentru apărarea suveranităţii naţionale şi integrităţii patriei voastre, se spune în apel. Studenţii lumii sînt alături de voi. Trăiască prietenia şi cooperarea între studenţii lumii!"

Terminarea discuţiei în problema primirii de noi membri în O. N. U.

NEW YORK 16 (Agerpres). — TASS transmite:

Comitetul Politic Special al Adunării Generale a terminat examinarea problemei admiterii de noi membri în Organizaţia Naţiunilor Unite.

După cum s-a mai anunţat, în şedinţa anterioară a Comitetului a fost adoptat un proiect de rezoluţie prezentat de delegaţiile Argentinei, Indiei, Cubei şi Salvadorului. Rezoluţia propune ca cererile de admitere în O.N.U. asupra cărora nu s-a adoptat vreo hotărîre să fie trimise înapoi Consiliului de Securitate împreună cu darea de seamă completă a discuţiilor care au avut loc în prezenta sesiune a Adunării Generale, în vederea unei noi examinări a acestor cereri de către Consiliu şi a adoptării de recomandări pozitive. Rezoluţia prevede continuarea activităţii comitetului „bunelor oficii" pentru admiterea de noi membri şi prezentarea de către acest comitet şi de către Consiliul de Securitate a unui raport în cadrul sesiunii curente sau al sesiunii următoare a Adunării Generale asupra rezultatelor activităţii depuse.

Lucrările Conferinţei U.N.E.S.C.O.

MONTEVIDEO 16 (Agerpres). — TASS transmite: În şedinţa din dimineaţa zilei de 15 noiembrie a sesiunii Conferinţei Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru educaţie, ştiinţă şi cultură (U.N.E.S.C.O.) a continuat discuţia generală pe marginea raportului de activitate al U.N.E.S.C.O. în perioada ianuarie 1953 —iunie 1954.

Reprezentantul polonez a subliniat că este inadmisibil faptul că U.N.E.S.C.O. a refuzat acum cîteva zile să primească în rîndurile sale pe reprezentanţii legitimi ai poporului chinez de 600 de milioane, precum şi Romînia şi Bulgaria, ţări ale căror popoare urmează calea dezvoltării paşnice.

În şedinţă a luat cuvîntul şeful delegaţiei sovietice, V. N. Stoletov. El a arătat că ideea coexistenţei paşnice a statelor cu orînduiri sociale diferite are rădăcini istorice şi trebuie să constituie principiul călăuzitor în relaţiile dintre popoare. Cel care în timpul nostru susţine că deosebirea de orînduiri sociale ar constitui cauza actualei încordări internaţionale şi cauza potenţială a unui nou război mondial, desconsideră vrînd nevrînd experienţa istoriei, făcînd astfel jocul aţîţătorilor la război.

Reprezentantul sovietic a subliniat în continuare legăturile culturale şi ştiinţifice largi ale Uniunii Sovietice cu alte ţări ale lumii, a subliniat faptul că Uniunea Sovietică, este gata să consolideze aceste legături.

Discuţia generală continuă. Simultan se desfăşoară lucrările unei serii de comitete.

Presa franceză despre vizita lui Mendès-France la Washington

PARIS 16 (Agerpres). — TASS transmite: În cercurile politice şi ziaristice din Franţa se emite părerea că şeful guvernului, Mendès-France a întreprins călătoria în Statele Unite într-un moment de excepţională răspundere pentru politica externă şi destinele Franţei. În aceste cercuri, călătoria lui Mendès-France este pusă în legătură cu proiectatele dezbateri pe marginea ratificării acordurilor de la Londra şi Paris.

După părerea acestor cercuri, însemnătatea călătoriei premierului francez sporeşte îndeosebi în lumina ultimelor propuneri ale U.R.S.S., în problemele securităţii colective în Europa.

Ziarul „Le Monde" consideră că „obiectul principal al călătoriei lui Mendès-France în S.U.A. îl vor constitui Asia şi tratativele cu răsăritul".

În această ordine de idei, ziarul „L'Humanité" scrie: „Indochina, Germania şi nota sovietică — sînt de fapt cele trei puncte ale ordinei de zi a tratativelor de la Washington".

După cum anunţă agenţia France Presse, în cadrul tratativelor de la Washington va fi discutată chestiunea atitudinii Franţei faţă de ultima notă sovietică. Agenţia recunoaşte că „guvernanţii americani aşteaptă ca Franţa să dea noi asigurări că va rămîne pe poziţia ei anterioară, alături de Marea Britanie şi Statele Unite şi că va respinge orice tratative cu U.R.S.S., declarînd de asemenea că ratificarea acordurilor de la Paris va fi asigurată".

Recepţie oferită şahiştilor de ambasadorul U.R.S.S. la Belgrad

BELGRAD 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 noiembrie, ambasadorul U.R.S.S. în Iugoslavia, V. A. Valkov, a oferit o recepţie în cinstea participanţilor la Turneul Internaţional de şah de la Belgrad. La recepţie au luat parte de asemenea reprezentanţi ai Secretariatului de stat pentru Afacerile Externe al Iugoslaviei şi reprezentanţi ai organizaţiilor sportive din Belgrad. Oaspeţilor li s-a prezentat filmul sovietic „Maeştrii baletului rus".

O nouă etapă în lupta pentru securitatea colectivă în Europa

Nota guvernului sovietic din 13 noiembrie a arătat cît se poate de limpede că discutarea problemei securităţii colective în Europa nu suferă amînare. În unele ţări europene, adepţii politicii de reînviere a militarismului în Germania occidentală au şi fixat pentru luna decembrie examinarea problemei ratificării acordurilor de la Paris. Este mai presus de orice îndoială că aplicarea acestor acorduri va complica în mare măsură întreaga situaţie din Europa şi va submina posibilitatea reglementării problemelor europene nerezolvate şi, în primul rînd, a problemei germane.

În Germania occidentală se creează o armată de jumătate milion de oameni. Ea va dispune de mari unităţi de tancuri şi aviaţie. Ea va căpăta posibilitatea de a dispune printre armele sale şi de arma atomică. Această armată este considerată în prezent doar ca o bază pentru dezvoltarea unor forţe armate şi mai numeroase. Schimbă oare acest lucru situaţia în Europa? Fără îndoială că da.

Comentînd nota guvernului sovietic, ziarul francez burghez „Journale du Dimanche" scrie: „Prin urmare, Moscova pune problema direct: ratificarea acestor acorduri ar complica în mare măsură întreaga situaţie din Europa... U.R.S.S. nu are în vedere numai chestiunea unificării Germaniei ci pune problema pe un plan mai larg — securitatea Europei în ansamblu".

Adepţilor acordurilor de la Paris, tocmai această claritate nu prea le-a fost pe plac. Ei duc de mult un joc fals, menit să înşele opinia publică vest-europeană. Avînd interes să justifice politica lor, îndreptată spre agravarea încordării internaţionale, ei au nevoie să încîlcească cît mai mult problema întăririi păcii în Europa. În diferite cercuri ale opiniei publice din ţările vest-europene, adepţii înarmării Germaniei occidentale au fost întrebaţi: Dvs. pregătiţi planuri de reînviere a militarismului vest-german, dar cum stau lucrurile cu promisiunea Dvs. de a duce tratative cu Uniunea Sovietică, care nu se va împăca cu aceste planuri? Adepţii acordurilor de la Paris au încercat să inducă în eroare pe oamenii neinformaţi din occident, declarînd că Uniunea Sovietică şi celelalte state europene iubitoare de pace „se vor împăca", chipurile, cu planul de remilitarizare a Germaniei occidentale şi de aceea este chiar mai bine ca tratativele cu privire la securitatea popoarelor europene să fie duse... după ratificarea acordurilor.

Nota guvernului U.R.S.S. cu privire la convocarea la 29 noiembrie a unei conferinţe pe întreaga Europă pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa a pus pe astfel de comentatori ai politicii externe sovietice într-o situaţie deosebit de dificilă. Cu toate acestea Washingtonul, fără a sta prea mult pe gînduri, continuă să facă aceleaşi afirmaţii şi în legătură cu această notă. „Conducătorii americani... a transmis corespondentul din Washington al Agenţiei France Presse după publicarea ultimei note sovietice, consideră că o asemenea conferinţă are şanse să dea rezultate trainice numai în cazul cînd alianţa occidentală va fi întărită datorită sprijinului Germaniei". Aceşti conducători americani consideră probabil că Uniunea Sovietică şi celelalte ţări europene iubitoare de pace vor rămîne pasive faţă de crearea unui bloc militar cu participarea militariştilor vest-germani. Ştirilor din Washington le ţin isonul şi unele ziare engleze. Astfel, corespondentul diplomatic al ziarului „Observer" a declarat în legătură cu nota U.R.S.S. din 13 noiembrie: „Se crede că după ratificarea acordurilor de la Paris, Kremlinul se va împăca (? !) cu ele".

Unde au auzit însă politicienii occidentali că Uniunea Sovietică să se fi situat cîndva pe o poziţie conciliantă faţă de pregătirea unui nou război în Europa, adică, cu alte cuvinte, să fi dus o politică de încurajare a agresorilor?

Înainte de cel de al doilea război mondial, cercurile guvernante ale puterilor occidentale, după cum se ştie prea bine, într-adevăr nu numai că se împăcau cu politica de reînviere a militarismului german, dar au şi încurajat pe militariştii germani. După cum o dovedesc acordurile de la Londra şi Paris ei adoptă aceeaşi linie şi în prezent, în ciuda tragicei experienţe istorice a popoarelor europene.

Tocmai de aceea se subliniază în nota guvernului sovietic că în ceea ce priveşte Germania occidentală se promovează o politică care nu este compatibilă nici cu sarcina întăririi păcii în Europa, nici cu sarcina restabilirii unităţii naţionale a Germaniei.

De aceea, Uniunea Sovietică avertizează că militarizarea Germaniei occidentale şi includerea ei în grupări militare ale unor state opuse altor state din Europa, creează o situaţie în care va fi cu totul firesc dacă popoarele europene iubitoare de pace vor fi nevoite să ia noi măsuri pentru asigurarea securităţii lor.

În ciuda manevrelor lor nedibace, adepţii acordurilor de la Paris nu vor reuşi să înşele opinia publică. O serie de comentatori încearcă să facă o altă apreciere, mai lucidă, a situaţiei create. Observatorul francez, Forte, face următoarele presupuneri în legătură cu nota sovietică din 13 noiembrie: „Puterile occidentale consimt la convocarea unei conferinţe în problema securităţii europene. În aceste condiţii, noul sistem ar înlocui acordurile de la Paris. Astfel, cele două părţi ale Germaniei ar avea un statut analog, recunoscut de toate ţările semnatare ale eventualului acord". Cealaltă presupunere a sa, Forte o expune astfel: „Puterile occidentale dau un răspuns negativ sau acceptă o conferinţă la o dată mai îndepărtată, după ratificarea acordurilor de la Paris, sau, răspunzînd la nota din 23 octombrie, cele trei mari puteri consimt la convocarea unei conferinţe a celor patru, cu privire la Germania, numai după ratificare. În acest caz, este mai mult decît probabil că conferinţa prevăzută pentru 29 noiembrie va avea loc la Moscova cu participarea acelora care îşi vor exprima dorinţa să participe la ea". „La această conferinţă va fi creată o organizaţie a securităţii europene, continuă Forte, deschisă probabil pentru toţi care vor dori în viitor să adere la ea. Germania răsăriteană va fi inclusă în acest sistem şi, după toate probabilităţile, i se va permite să aibă o armată proprie".

În presupunerile sale, Forte porneşte, nu fără temei, de la faptul că ţările europene iubitoare de pace, dacă se vor afla în faţa unui nou bloc militar care să includă pe militariştii vest-germani, nu vor rămîne nepăsătoare faţă de aceasta şi vor trage concluzii.

Asemenea declaraţii ale presei vest-europene arată că în ţările Europei mulţi încep să înţeleagă mai just situaţia creată. În prezent, trebuie să fie clar pentru fiecare că dacă puterile occidentale vor respinge conferinţa propusă în problema creării unui sistem de securitate colectivă în Europa şi vor căuta să obţină aplicarea acordurilor de la Paris, popoarele iubitoare de pace din Europa nu se vor împăca cu acest lucru şi vor examina noi măsuri necesare în interesul asigurării securităţii şi apărării lor.

Adepţii acordurilor de la Paris încearcă să încurce această problemă clară şi să treacă sub tăcere prevederile principale ale notei guvernului sovietic din 13 noiembrie, pentru a obţine ratificarea acestor acorduri de către parlamentele ţărilor vest-europene. Dar nu se va reuşi încurcarea acestei probleme.

Lupta pentru securitatea colectivă în Europa, pentru consolidarea cauzei păcii a intrat într-o nouă etapă.

„În urma acordurilor de la Londra şi Paris, relevă în mod just ziarul polonez „Trybuna Ludu", guvernele puterilor occidentale au dat mînă liberă urmaşilor lui Hitler — revanşarzii militarişti şi fabricanţii de armament din Germania occidentală, comandaţi de generali hitlerişti care niciodată nu au renunţat la intenţia lor de a crea cît mai repede un „wehrmacht" reînviat, ca forţă principală a aşa-numitei „Uniuni a Europei occidentale" Subliniind primejdia pe care o implică această situaţie, ziarul subliniază că popoarele europene iubitoare de pace vor fi nevoite să ia noi măsuri pentru asigurarea securităţii lor.

Această concluzie este incontestabilă, deoarece în faţa planurilor agresive de refacere a militarismului german şi de atragere a Germaniei occidentale în grupări militare, statele iubitoare de pace sînt nevoite să se îngrijească de securitatea lor.

OBSERVATOR

(Din ziarul „Pravda")

SPECTACOLE

MIERCURI 17 NOIEMBRIE 1954

TEATRE: **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R:** Rusalka; **Teatrul de Stat de Operetă:** Casa cu trei fete; **Naţional „I. L. Caragiale" (Studio):** Ultima oră; **Naţional „I. L. Caragiale" (Comedia):** Viaţă nouă; **Municipal:** Pădurea; **Tineretului:** Sînziana şi Pepelea; **Studioul actorului de film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei (B-dul G-ral Magheru):** Avarul; **Armatei (Calea 13 Septembrie):** Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R. (Giuleşti):** Tania; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Miniaturi pe portativ (în sala din Calea Victoriei); **Teatrul „Ţăndărică":** Bălatul şi vîntul (ora 16, în sala Baruch Berea).

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu, Libertăţii, Gh. Doja:** Scanderbeg; **Republica, Bucureşti, Înfrăţirea între popoare:** Ordinul Ana; **Maxim Gorki, Lumina, N. Bălcescu:** Palatul ştiinţei; **Alex. Popov, Mioriţa:** Copiii străzii; **Cultural, Elena Pavel:** Răzbunarea; **Constantin David:** Vinovaţi fără vină; **Vasile Roaită:** Schubert; **8 Martie, Victoria, Alex. Sahia:** Răsare soarele (seria II-a); **Timpuri Noi:** Discuţii asupra modei, Tîrgul internaţional de la Lyon; **Unirea:** Aleko, Fraţii Liu; **Tineretului:** Tînăra Gardă (seria II-a); **Flacăra:** Asaltul fortului din munţi; **T. Vladimirescu:** Campionii noştri şi filmul de desen animat „Marinică"; **Aurel Vlaicu:** Examen de maturitate; **Munca:** Prieteni credincioşi; **Arta:** Suflete zbuciumate; **Popular, Rahova:** Descoperire misterioasă; **M. Eminescu:** Poemul dragostei; **Moşilor, 23 August:** Şcoala curajului; **Donca Simo:** Intr-un port îndepărtat; **Ilie Pintilie:** Încărcătură periculoasă; **8 Mai:** În numele legii; **Volga:** Slugă la doi stăpîni; **1 Mai:** Agentul nr. 13; **Olga Bancic:** Prinţesa trufaşă; **Gheorghe Coşbuc:** Inimi tinere; **Boleslaw Bierut:** Inimă rece.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scînteii.